

Celje - skladišče

D-Per
65/1991

5000013545,5

COBISS 0

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasiló Rudnika lignita Velenje

LETO XXV

PETEK, 24. MAJ 1991

ŠTEVILKA 4

NE BOMO IZNIČILI SANJ DOLGIH LET...

in puntarska pesem
ne bo šla v pozabo.
Ne bomo pustili,
da bi se kdaj cvet
osipal še prej,
prej, kot je vzcvetel.
Vse, kar smo hoteli,
vse, kar smo želeli,
naj danes brsti,
naj danes rodi.
Zdaj časi so sonca,
svetlobe, žarenj.
Kdor v mrak
se vkoval je,
za nami ostal je,
že zdavnaj zastal
mu v temi je korak.
Pred nami so cilji,
obzorja brez mej,
in puntarska pesem,
žareč cvet, nas greje.
Ne bomo izničili
sanj dolgih let
ne pesmi, ki nam jo
zapel je poet.

(Pesem Smonkarjevega Tončka, učenca Osnovne šole Plešivec, ki jo je mladi avtor sam recitiral v kulturnem programu letošnjega prvomajskega srečanja na Graški gori)

ZA NAS, NAŠO USODO IN PRAVICE GRE

Ni nam vseeno, kaj se dogaja z nami danes in kaj se bo jutri. Ni nam vseeno, kako bodo živeli naši otroci in vnuki. Kriza ne sme in ne more biti izgovor za to, da živimo iz dneva v dan slabše, da sploh nočemo pomisliti na to, kako bo jutri. Ne sme biti izgovor za to, da se nam odpravljajo vse delavske pravice.

Propadajoče gospodarstvo, obubožani delavci in njihove družine niso kapital, ki obeta, da bi lahko uresničili na plebiscitu podprte namere za samostojno in neodvisno Slovenijo. Pa tudi razvita Evropa nas takšne ne bo sprejela. Tam že dolgo vedo, da je temelj vsake svobode in neodvisnosti tudi zdravo gospodarstvo, njegova moč in z delom zagotovljena so-

Letošnji 1. maj na Graški gori

cialna varnost delavcev in vseh državljanov.

Nočemo, da se z nami ravna, kot da smo se vrnili v obdobje zgodnjega kapitalizma tridesetih let prejšnjega stoletja. Nimamo več kaj izgubiti, saj dan za dnem živimo v negotovosti, ali bomo sploh dobili plačilo za opravljeno delo, ali nas bo jutri morda pri stroju ali na mizi čakala delovna knjizica.

Hočemo, da se spoštujejo naše pravice, da se nam omogoči, da soodločamo o usodi našega podjetja, organizacije, ustanove.

Hočemo, da se spoštujejo zakoni in da parlament in vlada ustvarita pogoje za uresničevanje kolektivnih pogodb, za socialno partnerstvo.

Hočemo pravično, socialno družbo. Nočemo umirati na obroke. Zato pričakujemo od vlade in poslancev v parlamentu, da se bodo takoj posvetili razreševanju gospodarskih vprašanj in s tem povezanim ekonomskim in socialnim položajem delavcev.

Vlada mora pripraviti celovit program

Naprej na drugi strani!

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRAN 4 – Naša podjetniška kolektivna pogodba je podpisana, **STRAN 5** – Kako proizvajamo?, **STRAN 6** – Iz letošnje prve, aprilske številke Energetika, Posvetovanje rudarskih strokovnjakov ob Skoku čez kožo, **STRAN 7** – Naš obrat Klasirnica, **STRAN 10** – V pomenkih za glasiló sta o sebi, svojem delu in življenju povedala, **STRAN 11** – Šoštanjski karateisti so se spet ovenčali z lovrom, Odšli so v pokoj, **STRAN 16** – Vloga kulturnega animatorja v kulturni ponudbi mesta

Predsednica Območne organizacije ZSSS Velenje Mira Videčnikova ob začetku kulturnega programa na slavlju med povezovalcem programa (prvi z leve strani) in Andrejem Kranjcem, vodjo izpostave Območne organizacije ZSSS Velenje v Mozirju

ukrepov za sanacijo in oživitev slovenskega gospodarstva.

Pričakujemo, da bo pospešeno delo pri Ustavi Republike Slovenije.

V ustavi morajo biti določbe, ki bodo zagotovile sindikalne svoboščine in socialnoekonomske pravice ter participacijo delavcev. Hkrati s tem zahtevamo, da vlada začne postopek za sprejem zakona o soupravljanju.

V zakonu o soupravljanju morajo biti delavcem zagotovljene pravice in participacija na taki ravni, kot je že uveljavljena v socialnih in pravnih državah Evrope.

Nujen je tudi sprejem takšnega zakona o stečajih, ki bo drugače opredelil pravice in zaščito delavcev zaradi stečaja in vlogo sindikatov.

Zahtevamo, da vlada in skupščina v zakonih o lastninjenju zagotovita takšno lastninjenje družbene lastnine, ki bo delavcem in upokojenecem zagotovilo na neplačan način solastništvo, delavcem pa tudi varnost in stabilnost zaposlitve. Poleg sistemskih zakonov naj postanejo edini instrument, ki bo urejal delo in plačilo za delo ter varoval pravice delavcev, kolektivne pogodbe. Takoj mora prenehati administrativno omejevanje plač. Zahtevamo pa tudi, da se takoj podpiše kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti.

Te zahteve smo že večkrat poslali vladi in poslancem v pričakovanju, da jih bodo upoštevali in začeli uresničevati.

Če tega ne bodo storili, bo delavsko zaupanje v vlado in poslance še manjše, njihova odgovornost za posledice pa še večja. Poleg tega pa bomo svobodni sindikati kot organizacija za zaščito in uveljavljanje pravic delavcev uporabili vse oblike sindikalnega boja, vključno s postopkom za njihov odpoklic oziroma razrešitev.

Prvi maj je bil v svetu vedno dan, ki je simboliziral solidarnost vseh delavcev v boju za njihove pravice in s tem upanje, da si bodo priborili človeka vredno delo in življenje.

Takšen naj bo tudi letos.

Stisnimo si roke in si čestitajmo za praznik dela, za naš mednarodni praznik, z odločitvijo, da si bomo te pravice izborili.

Swobodni sindikati Slovenije

Rudarska godba na slavlju

Počastitev spomina na borce Štirinajste divizije pri spomeniku Nošenje ranjenca

Kajuhovci med kulturnim programom na slavlju

(Sporočilo delavcev ob prazniku dela, ki ga je v kulturnem programu prvomajskega srečanja na Graški gori prebrala Mira Videčnikova, predsednica Območne organizacije ZSSS Velenje)

RAZGLEDNICA S SLAVJA

Delo je pač delo in še takšno slavlje in praznično razpoloženje ljudi te resnice ne spreminja. Torej tudi praznik dela prvi maj ne, če komu nalaga kakšno delovno obveznost. Takšnih pa nas je tudi letos, kar se tiče prvomajskega slavlja na Graški gori, bilo kar nekaj... Od velenjsko-mozirskih sindikalistov in krajanov Plešivca, organizatorjev celega slavlja, delavcev iz Gostinstva Paka, ki so neutrudno skrbeli, da udeležencem slavlja ni bilo treba trpeti ne lakote ne žeje, in šoferjev avtobusov iz APS Velenje, ki so vozili na slavlje do Plešivca in popoldne potem nazaj, do članov Rudarske godbe Velenje in pevcev velenjskega moškega pevskega zbora Kajuh, brez katerih slavlje sploh ne bi bilo slavlje, velenjskega ansambla Dan in noč, ki je oživil veselčni del slavlja, in še drugih – miličnikov za redarstvo, organizatorjev trimskega pohoda na Jesenjakov hrib in tekmovanja v vlečenju vrvi med slavljem, priložnostnih sejmarjev in celo nekaj kramarjev.

Novinarji smo se potemtakem, kolikor nas je letos prvega maja bilo na Graški gori, lahko kar izgubili v celotni organizacijski mašineriji in med vsemi udeleženci slavlja, ki jih je verjetno bilo okrog 3 500.

3 500. Lepo število in obenem potrdilo, da se je tradicija praznovanja 1. maja na Graški gori kljub vsem spremembam – družbenim, gospodarskim, političnim – ali pa ravno zaradi njih ohranila.

"Graška gora – gora spominov, prvega maja še posebej. Dobrodošli vsi na njej, danes tako lepi, tako sončni, prekrasni!" je pozdravljaj iz zvočnikov v začetku slavlja na njej glas napovedovalca in povezovalca kulturnega programa v okviru slavlja.

Zastave so plapolale, glasovi ljudi žuboreli in se prepletali z zvoki koračnic. Otroci so vrveli med stojnicami, mizami in po livadi. Nekateri že kmalu z bleščočimi srčastimi baloni na vrvi ali roza balčki sladkorne pene v rokah. Od pečic na oglje je prijetno dišalo po pleskavicah, čevapčičih, zarebrnicah. Tudi vonj partizanskega golaža je kot na slavljih prejšnja leta dražil nosnice, a na letošnjem slavlju je to, kar se te tradicionalne jedi na takšnih srečanjih tiče, tudi edino bilo zastonj. Vendar nobeden se zaradi tega ni razburjal, vsaj javno ne. Vse je pač tudi na slavljih prejšnja leta nekdo le moral plačati.

Je pa še tudi letos bila zastonj vožnja na slavlje in potem nazaj v dolino. In tudi rdeče nageljne, simbole prvega maja, so dekleta še zastonj pripenjala na prsi prihajajočim na prizorišče slavlja.

Skratka, prvi maj na Graški gori je ostal v jedru takšen, kot je bil pred trinajstimi leti prvič.

MISLI

Strasti so sokovi duha, a če jih je preveč, oslabijo modrost.

G. y Morales

Razumna glava je vredna toliko kot sto rok.

Bolgarski pregovor

Modre misli pišemo, žal, za druge.

A. Dufresnes

Na Jesenjakovem hribu, cilju trimskega pohoda med slavnjem

Iz dveh priložnostnih pogovorov med slavnjem

Kdor že dolgo živi v nekem okolju za pisanje o njem, se zaplete v nič koliko pomenkov na slavnju, kakršno je bilo to, 1. maja na Graški gori. In tako sva izmenjala nekaj besed tudi z Andrejem Kranjcem, vodjem izpostave Območne organizacije ZSSS Velenje v Mozirju, potem ko se je med prvomajskim slavnjem vračal od spomenika Nošenje ranjenca, h kateremu je poprej kot član tričlanske delegacije organizatorjev slavnja položil spominski venec. Se pravi, da je bil neposredno udeležen pri tradicionalni počastitvi spomina 1. maja na Graški gori na vse, ki so se na njej kot borci Stirinajste divizije bili z okupatorjevimi vojaštvom in policijo, bili v juriših nanju ranjeni ali celo padli. Vendar z Andrejem se nisva pogovarjala o tem, ampak o sindikalni povezavi velenjskega in mozirskega in sploh zgornjesavinjskega področja, delavstvu in težavah delavstva v Zgornji Savinjski dolini pa posledicah vodne ujme,

ki se je lani v začetku novembra zgrnila nad njo, pustošila po njej in jo opustošila – kot je povedal Andrej: vrednostno za blizu dva letna nacionalna dohodka v mozirski občini. Toliko škode je torej naredila ta nepopisna naravna nesreča – za blizu dve leti dela in znoja ljudi zaman. In Andrej to katastrofo občuti še na lastni koži, saj so podivjani naravni elementi tudi njemu popolnoma porušili hišo.

Kmetijsko-gozdno delavstvo v Zgornji Savinjski dolini pa so še dodatno pritisnile k tlom novotarje novih oblasti, posebno moratorij za sečnjo lesa v družbenih gozdovih. Zaradi te prepovedi sta namreč dve organizaciji, ena v Lučah in ena v Nazarjih, doživeli celo stečaj oziroma likvidacijo in z njo se je število zaposlenih delavcev v gozdarstvu na območju Luč in Nazarij zmanjšalo od okrog 300 za polovico.

„Sicer pa ste podoben primer imeli tudi v Šoštanjju,“ je dejal Andrej. Že koj v začetku pomenka pa je povedal, koliko je mozirskega oziroma zgornjesavinjskega članstva v Območni organizaciji ZSSS Velenje. In število, ki ga je

Jože Hribernik (prvi) in Nino Ošlovnik (tretji z leve strani) na cilju trimskega pohoda med slavnjem

navedel, ni malo: ta del članstva šteje okrog 3 800 delavcev, vseh zaposlenih pa je v mozirski občini bojda blizu 5 000.

Z Andrejem bi si še marsikaj povedala, če ga ne bi klicala k sebi Mira Videčnikova. In tako je utegnil povedati samo še to, kako veliko je naš rudnik pridobil pri dobrem glasu z vsem, kar je organiziral in solidarnostno naredil pri odpravljanju posledic poplavl v Savinjski dolini... Posebno pa z akcijo, da so Rakunovi na Ljubnem dobili novi dom... Dejansko, z izročljivo ključev od njega v njihove roke. – to simbolično dejanje je opravil predsednik našega poslovnega odbora mag. Franc Avberšek – v soboto, 27. aprila – na dan Osvobodilne fronte!

V daljši pogovor sem se zapletel tudi z Jožetom Hribernikom iz našega rudnika in Ninom Ošlovnikom iz TEŠ, organizatorjema trimskih pohodov na Jesenjakov hrib med prvomajskimi slavnji na Graški gori od vsega začetka.

To sta znana animatorja, že animatorja veterana množičnega športa in rekreacije v vsej Šaleški dolini, za naše glasilo pa sta mi med drugim povedala, pravzaprav bolj zgovoren Nino Ošlovnik:

„Dozdaj je semkaj, na Jesenjakov hrib, k tej leseni piramidi na njem, prišlo 1 680 ljudi. To veva po tem, da sva razdelila toliko spominskih značk – še starih velenjskih občinskih, ker za nove v časih, kakršne smo si jih naredili, ni denarja. Ura pa je šele nekaj čez eno in zato bova kakšnih 200 značk še razdelila. Več pa jih tudi nimava. Kolikor sva jih nabrala, sva jih od vsepovsod; nekaj sva jih dobila pri območnem sindikatu, nekaj od občine, nekaj pa sva jih še sama imela, ker sva pač že veterana pri organizaciji tega spominskega pohoda in sploh pri Zvezi telesnokulturnih organizacij Velenje, ki pa se menda sedaj

imenuje drugače.

Kaj mislim o tem, kar je prej po zvočnikih povedala Mira?

Če bo kaj zaleglo, kar je povedala, bi mogoče drugo leto lahko kaj več organizirali tudi, kar se tiče tega trimskega pohoda. Morali pa bi že lani, ker lani je bil ta pohod že desetič, bil pa bi že dvanajstič, če dvakrat prvomajsko slavnje na Graški gori zaradi slabega vremena ne bi odpadlo.

Primerno bi si bilo na primer omisliti posebna priznanja za 5-ali 10-kratno udeležbo na tem tradicionalnem pohodu pa za najstarejšega in najmlajšega udeleženca in najštevilnejšo družino udeleženko. To pa bi seveda nekaj stalo.

Sicer pa je letos na tem slavnju in tudi na tem pohodu udeležba približno takšna, kot smo je že vajeni, kadar je lepo vreme. Le po sestavi so udeleženci znatno drugačni. Precej več je namreč starejših ljudi in manj mlajših. To pa verjetno zato, ker se prebivalstvo v Sloveniji na splošno vedno bolj stara. Nekaj pa tudi zato, ker so novi časi mlajše ljudi gotovo nekako razkljali, kar se tiče vrednot, kakršne simbolizira praznik dela 1. maj.

Lahko pa upamo, nekaj znakov je že za to, da bo mladina to razklanost premagala.“

R.B.

O NJEM

Nekaj bom povedal o njem, ki je kot jaz prišel do vodometna. O njem, ki zajame igrice voda s pozlačenimi sončnimi pogledi.

O njem, ki spominja se še zemlje cvetnih nasmehov v očeh ljubezni. O njem, ki vzame, kar rabi v času sedanjih ugank.

O njem, ki z odprtimi očmi zre v bodočnost svojega odhoda... O njem, ki ve, da so strupene puščice mimo.

JBS

Med tekmovanjem v vlečenju vrvi, na katerem je pri ženskah zmagala ekipa Gorenje I, pri moških pa Plešivčani

NAŠA PODJETNIŠKA KOLEKTIVNA POGODBA JE PODPISANA

Podjetniške kolektivne pogodbe so delovnopравни normativni akti, ki temeljijo na Zakonu o podjetjih, Zakonu o delovnih razmerjih, Splošni kolektivni pogodbi in panožnih, če so sklenjene. Pogodbeni stranki pri posamezni podjetniški kolektivni pogodbi sta podjetje in sindikat podjetja, podpisnika pa:

- za podjetje poslovodni delavec, ki po pooblastilu delavskega sveta podjetja predstavlja podjetje
- za sindikat podjetja sindikalni delavec, ki po pooblastilu izvršilnega odbora sindikata podjetja predstavlja sindikat podjetja

Podpisnika naše podjetniške kolektivne pogodbe sta tako bila predsednik poslovodnega odbora mag. Franc Avberšek, dipl. ing. rudarstva, in predsednik sindikata Jože Kožar, podpis pa je bil izvršen v pisarni predsednika poslovodnega odbora zjutraj v petek, 26. aprila, v prisotnosti tudi vseh treh članov poslovodnega odbora, tajnika organov upravljanja in sindikata ter novinarja razglasne postaje in novinarja glasila podjetja.

Vsebina podpisane podjetniške kolektivne pogodbe

Prvi del – OBLIGACIJSKE DOLOČBE

Drugi del – NORMATIVNE DOLOČBE

A) DELOVNA RAZMERJA

- I. Temeljne določbe
- II. Sklenitev delovnega razmerja
 1. Nastop dela
 2. Poizkusno delo
 3. Pripravnštvo
- III. Razporejanje delavcev
 1. Postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje del in postopek ugotavljanja pričakovanih rezultatov del
 2. Pravice delavcev, katerih delo postane v podjetju nepotrebno
- IV. Delovni čas
- V. Odmor, počitek, letni dopust in odsotnosti z nadomestilom in brez nadomestila osebnega dohodka
 1. Odmor
 2. Dnevni in tedenski počitek
 3. Letni dopust
 4. Odsotnost z nadomestilom in brez nadomestila osebnega dohodka
- VI. Varstvo mladoletnih delavcev, starejših delavcev, delovnih invalidov, delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo, mater in žensk
 1. Mladoletni delavci
 2. Starejši delavci
 3. Delovni invalidi in delavci z zmanjšano delovno zmožnostjo
 4. Ženske in matere
- VII. Odgovornost za delovne obveznosti
 1. Kršitve delovnih obveznosti in ukrepi
 2. Obnova postopka
 3. Odškodninska odgovornost
 4. Odstranitev delavca z delovnega mesta oziroma z dela
- VIII. Prenehanje delovnega razmerja
- IX. Varstvo pravic delavcev
- X. Začasno in občasno delo
- XI. Delo študentov in učencev
- XII. Delovna mesta, na katerih se šteje zavarovalna doba s povečanjem
- XIII. Posebne določbe
- B) OSEBNI PREJEMKI
 - I. Temeljne določbe
 - II. Osebni dohodki
 1. Zahtevnost dela
 2. Sistem razvoja kadrov
 3. Uspešnost dela
 4. Uspešnost poslovanja
 5. Nagrade
 6. Delitev dobička

- III. Nagrade za rezultate inovacij
- IV. Osebni dohodek pripravnikov
- V. Dodatki za posebne delovne pogoje
 1. Jamski dodatek
 2. Dodatek za nočno delo
 3. Dodatek za popoldansko delo
 4. Dodatek za delo v deljenem delovnem času
 5. Dodatek za delo v turnusu
 6. Dodatek za dežurstvo
 7. Dodatek za delo v podaljšanem delovnem času
 8. Dodatek za delo na nedeljo
 9. Dodatek za delo na dan praznika
 10. Dodatek mentorjem pripravnikov
 11. Dodatek organizatorjem, koordinatorjem in izvajalcem proizvodnega dela (obvezne prakse) in pripravnštva
 12. Dodatek za delovno dobo
- VI. Nadomestila osebnih dohodkov
 1. Nadomestila za čas boleznih oziroma poškodb
 2. Nadomestila za spremenjeno delovno zmožnost, čas čakanja na razporeditev na drugo ustrezno delo in za čas čakanja na prekvalifikacijo ali dokvalifikacijo zaradi bolezni in poškodb
 3. Nadomestilo za začasno in trajno nepotrebne delavce
 4. Nadomestilo za čas rednega letnega dopusta
 5. Nadomestilo za čas izrednega plačanega dopusta
 6. Nadomestilo zaradi izobraževanja
 7. Nadomestilo zaradi opravljanja soupravljaljskih, delegatskih ter poslovnih dolžnosti
 8. Nadomestilo za čas odstranitve z dela zaradi hujših kršitev delovnih obveznosti

Predsednik sindikata Jože Kožar in predsednik poslovodnega odbora mag. Franc Avberšek pri podpisovanju pogodbe

9. Nadomestilo za čas pripora ali preiskovalnega zapora
10. Nadomestilo za dneve praznikov
11. Nadomestilo za izčrpanost
12. Nadomestilo za nadomeščanje odsotnega delavca
13. Nadomestilo za čas, ko delavec brez krivde ne more delati
14. Nadomestilo za čas opravljanja nalog obrambe in zaščite
15. Nadomestilo za ogrevanje
16. Invalidsko nadomestilo
- VII. Oblikovanje in delitev sredstev za neposredno skupno porabo
 1. Regresiranje letnega oddiha delavcev
 2. Nagrade ob upokojitvi delavcev
 3. Nagrade ob delovnih jubilejih delavcev
 4. Preventivno zdravstveno varstvo delavcev
 5. Klimatsko zdravljenje delavcev
 6. Solidarnostne pomoči delavcem
 7. Izobraževanje delavcev
 8. Kulturno življenje delavcev
 9. Rekreacija delavcev
- VIII. Osebni prejemki, ki bremenijo materialne stroške
 1. Službena potovanja v domovini in v tujini
 2. Drugi stroški na službenem potovanju
 3. Prevoz na delo in z dela
 4. Povračilo stroškov za ločeno življenje
 5. Povračilo stroškov za delo na terenu
 6. Povračilo stroškov za prehrano na delu

KAKO PROIZVAJAMO?

Proizvodnja premoga v našem rudniku v aprilu v primerjavi s predvideno v osnovnem, letnem načrtu in v primerjavi s predvideno v mesečnem načrtu:

Jama Preloge	82 080 ton	(82,04 % ,	91,20 %)
Jama Pesje	122 890 ton	(76,21 % ,	100,73 %)
Jama Škale	59 860 ton	(103,74 % ,	93,53 %)
Priprave	19 370 ton	(88,05 % ,	96,85 %)
Skupaj RLV	284 200 ton	(83,34 % ,	96,01 %)

V aprilu smo imeli 20 delovnih dni.

Proizvodni načrt za maj

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz osnovnega načrta!)

Jama Preloge	94 500 ton	(139 200)
	6 300 t/dan	(6 629)
Jama Pesje	129 000 ton	(151 400)
	8 600 t/dan	(7 210)
Jama Škale	46 500 ton	(61 150)
	3 100 t/dan	(2 912)
Priprave	13 500 ton	(21 000)
	900 t/dan	(1 000)
Skupaj RLV	238 500 ton	(372 750)
	18 900 t/dan	(17 750)

V maju bomo imeli 15 delovnih dni, ker bodo vse sobote proste, od vključno 27. do vključno 31. maja pa bomo imeli kolektivni dopust.

V obdobju januar – april 1991 smo v RLV odkopali 1 423 300 ton premoga ali 100,97 % glede na osnovni načrt.

Proizvodna služba RLV

7. Povračilo selitvenih stroškov
8. Izplačilo po pogodbah o delu
9. Nagrade učencem in študentom na obvezni praksi
10. Nagrade za počitniško delo
11. Drugi izdatki, ki bremenijo materialne stroške
12. Odpravnine zaradi prenehanja delovnega razmerja

IX. Osebni dohodki sindikalnih delavcev

Tretji del – POLOŽAJ SINDIKATA V PODJETJU

Četrti del – OBVEŠČANJE IN SOUPRAVLJANJE V PODJETJU

Peti del – PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Možnost vpogleda v določbe pogodbe

Natisnjena bo v toliko izvodih, da bodo po en izvod pogodbe dobili vsi sindikalni zaupniki in poverjeniki in poleg njih še obratovodje, poslovodje in vodje služb v podjetju in pri njih bo tako interesentom v kolektivno dostopna za vpogled v določbe, ki jih vsebuje.

Tehle nekaj določb v njej pa kaže navesti v tem sestanku!

OBLIGACIJSKE DOLOČBE

2. člen

- 1) Sklenjena kolektivna pogodba velja za vse delavce podjetja, ki delajo polni ali skrajšani delovni čas, ki imajo sklenjeno delovno razmerje za določen ali nedoločen čas, kakor tudi za vse učence in študente na praksi in počitniškem delu in v ustreznem obsegu oziroma v določbah, v katerih se določa njihovo specifično razmerje do podjetja, za druge subjekte.
- 2) Za direktorja in delavce s posebnimi pooblastili ne velja le tarifni del kolektivne pogodbe, druge določbe pa veljajo, razen če njihova upo-

raba ni izrecno izključena s posebnimi sklepi delavskega sveta podjetja oziroma z vsebino pogodbe o njihovi zaposlitvi.

3. člen

- 1) Ta pogodba začne veljati z dnem, ko jo podpišeta pooblaščenca in velja do 31. decembra 1991 oziroma do eventualnih sprememb in dopolnitev, ki jih na zakonskih ali v skladu s to pogodbo sprejetih osnovah potrdira sklenitelj te pogodbe.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

254. člen

Z dnem uveljavitve te kolektivne pogodbe preneha veljati Samoupravni sporazum o skupnih osnovah in izhodiščih razporejanja dohodka, čistega dohodka ter oblikovanja in delitve sredstev za osebne dohodke in skupno porabo rudnikov Slovenije z dne 1. 8. 1987, pravilniki o delitvi osebnih dohodkov, sklada skupne porabe in drugih osebnih prejemkov TOZD – DSK v DO RLV z dne 24. 9. 1987 in pravilniki za delovna razmerja TOZD DO RLV z veljavnostjo od 1. 4. 1983 dalje.

Ob podpisu pogodbe so menili

Predsednik poslovodnega odbora je z mnenji, ki jih izrekel, nekako potrdil tehtnost tegale vprašanja, ki smo ga februarja letos navedli v predlogu vprašanj za neki pogovor za glasilo, pa je potem bilo izloženo:

RUDAR: Kolikor bolj bo RLV resnično postajal podjetje, toliko bolj boste tudi vi morali sodelovati pri zdrževanju ravnotežja ciljev in zahtev delavcev s cilji in zahtevami vodstva podjetja. Saj z vse večjo naravnostjo dejavnosti podjetja v pridobivanje dohodka zaradi dobička bodo vedno bolj izraziti cilji iz zahteve delavcev zajamčena zaposlitev, večje plače in druge ugodnosti, vodstva podjetja pa zavarovanje premoženja in dobička podjetja.

Koliko pa ste že doslej bili vpleteni v aktivnosti te vrste? In na kateri strani – na strani delavcev ali vodstva podjetja?

Ali ste mogoče bili vpleteni na strani vodstva sindikata podjetja, niti ne kaže vpraševati. Kajti tako kot večina vodstev sindikatov podjetij dandanes pri nas si tudi vodstvo sindikata našega podjetja dela utvare, da so cilji in zahteve delavcev združljivi s cilji in zahtevami vodstva podjetja.

Precej pa to velja tudi za vodstvene delavce, vključno z nadzorno-tehničnim kadrom v podjetjih.

Potrditev tehtnosti citiranega vprašanja je očitna iz tehle nakazanih misli predsednika poslovodnega odbora:

"Podpis te pogodbe je resna zadeva. Od tega dogodka dalje bomo poslovodni delavci podjetja veliko bolj ostri... Hoteli bomo imeti rešeno dolgoročno perspektivo podjetja, sindikat pa bo verjetno sledil bolj kratkoročnim interesom zaposlenih..."

Firmo moramo, kar se njenega poslovanja tiče, pripeljati na pozitivno ničo. To poslovodni delavci v njenem sedanjem vodstvu hočemo doseči, dokler imamo mandat.

Mi smo pač v večstranskih razmerjih: tudi do vlade, TEŠ in drugih poslovnih partnerjev. A če bomo proizvajali 4 milijone ton premoga na leto, bomo vse probleme rešili. Vem pa, da bodo pri tem problemi, vendar je vprašanje, ali jih bodo delavci razumeli oziroma hoteli razumeti.

Bom podpisal to pogodbo, a naš problem je dolgoročno vizija. Sicer pa je splošno mnenje, da je dobro za podjetje, če se vodstvo podjetja razume in pogovarja z vodstvom sindikata podjetja..."

V teh razglabljanjih je predsednika podprla članica poslovodnega odbora za gospodarjenje – celo kar malo cinično, kar se bolj ali manj nujne različnosti interesov in ciljev vodstva podjetja ter delavcev tiče. Rekla je namreč tudi: "Predlagam, da v kolektivni pogodbi piše: plačo dobite, ko bo plačana elektrika." To je dejala potem, ko je predsednik poslovodnega odbora omenil, da potrošniki elektrike pač najraje ne bi plačevali.

Obregnili pa se je tudi ob zoženost interesov kar precejšnjega števila zaposlenih zgolj na to, da bi imeli plačo in 3-sobno rudniško stanovanje.

Vendar nazadnje sta predsednik poslovnega odbora in predsednik sindikata pogodbo podpisala in si segla v roke – za "fer", trd in pošten boj pri uresničevanju določb v pogodbi, kot je dejal med rokovanjem predsednik poslovnega odbora.

R. B.

Iz letošnje prve, aprilske številke Energetika, glasila delavcev TEŠ

Z UPOŠTEVANJEM EKOLOŠKIH OMEJITEV:

načrtovana proizvodnja TEŠ za leto 1991

2 646 GWh električne in
405 GWh toplotne energije

Navedena proizvodnja električne energije bi tako bila najmanjša letna proizvodnja električne energije v TEŠ v obdobju 1980 – 1991, saj podatki kažejo takšne slike:

LETO	PROIZVODNJA v GWh
1980	3 183
1981	3 751
1982	3 802
1983	4 077
1984	3 600
1985	3 354
1986	3 448
1987	2 732
1988	3 124
1989	2 986
1990	3 099

"Za proizvodnjo 2 646 GWh električne in 405 GWh toplotne energije bomo z RLV sklenili pogodbo za dobavo 3,3 milijona ton premoga," je nadalje zapisano v objavljenem članku v Energetiku 1/1991, v katerem teče beseda o temeljnih ciljih poslovne politike TEŠ v letu 1991.

Drugi cilji poslovne politike TEŠ v letu 1991

- Zagotoviti obratovalno sposobnost instaliranih kapacitet in optimalen tehnološki proces (glede na obveznosti iz pogodbe o prodaji električne energije)
- Uresničiti zahteve za varovanje okolja (z zagotavljanjem ustreznega uresničevanja in spremljanja uresničevanja ekoloških sanacijskih projektov)
- Zagotoviti kontinuiteto proizvodnih kapacitet (z dokončanjem in uresničevanjem programa spremljanja in ugotavljanja življenjske dobe naprav v sklopu vseh petih proizvodnih blokov in s preučevanjem možnosti uvedbe plinsko-parnih procesov)
- Zagotoviti potrebne količine rezervnih delov in materiala
- Zagotoviti potrebna finančna sredstva (s sklenitvijo ustreznih pogodb z Elesom in Vekosom in na podlagi izbire in potrditve variante financiranja ekološkega sanacijskega programa)
- Zagotoviti potrebno usposobljenost strokovnih delavcev in postaviti fleksibilne (spremenljive, nestalne) organizacijske oblike s čim manjšim številom vodstvenih nivojev (skladno z usmeritvami v Projekciji poslovanja 1991 – 2015)
- Postaviti sistem ugotavljanja in spremljanja kakovosti dela in poslovanja
- Izboljšati sistem inovacijske dejavnosti (kar se tiče učinkovitosti in stimulativnosti)

M. Ž. – R. B.

POSVETOVANJE RUDARSKIH STROKOVNJAKOV OB SKOKU ČEZ KOŽO

Prejšnji mesec – dvanajstega aprila – je bilo na rudarski fakulteti v Ljubljani posvetovanje rudarskih strokovnjakov ob 32. skoku čez kožo diplomantov in absolventov visokošolskega študija montanistike v Sloveniji. Veliko zanimanje za to posvetovanje je pokazala udeležba preko sto rudarskih strokovnjakov na njem iz vse Slovenije in iz tujine. V referatih so se predavatelji – strokovnjaki iz naših rudnikov – dotaknili različnih tem s področja rudarstva, predvsem pa perečih problemov, ki tarejo slovensko in svetovno premogovništvo in rudarstvo na splošno.

V šestnajstih referatih so bila predstavljena sodobna obzorja rudarstva, energetska kriza kot izziv in možnost za nadaljnji razvoj rudnikov, težave premogovništva, povezane z ekologijo, in možnosti pridobivanja "čiste" energije iz premoga.

Poseben poudarek v referatih je bil na onesnaževanju okolja in problemih odlaganja odpadnih snovi v izkoriščene rudnike kot eni učinkovitih možnosti stalnega odstranjevanja industrijskih odpadkov. Hkrati so bili poudarjeni problemi zapiranja rudnikov in možnosti za izboljšanje organizacije rudniškega dela s projektnim vodenjem nalog za doseganje čim boljšega in cenejšega poslovanja in daljše življenjske dobe rudnikov ter s tem za preprečevanje njihovega zapiranja.

Sledile so teme, v katerih so avtorji predstavili nove dosežke v tehnologijah in postopkih rudarjenja. V okviru teh tem so bili prikazani vloga mehanske procesne tehnike bogatenja rudnin, računalniško optimiranje servisnih izvažalnih naprav, odkopne metode in razvoj opreme pri površinskem izkoriščanju rudnin in trdnih hribov. Predstavljena so bila tudi izhodišča za racionalizacijo tehnološkega procesa pridobivanja premoga in perspektive razvoja tehnologije miniranja v kamnolomih in na površinskih kopih.

Še bolj ozko strokovno so se rudarske stroke lotile tem o jamo-merskem arhivu in rudarski zakonodaji, tehnologiji izdelave jamskih prog s sočasnim mehaniziranim vgrajevanjem armiranih betonskih panelnih plošč ter o pripravi nizkoabrazivnega kaolina na separaciji v rudniku kalcita Kamnik.

Zanimanje za predstavljene teme se je najbolj razvilo v diskusijah po predavanjih.

Vse večji problemi in gospodarska negotovost našega premogovništva, posebno zaradi neizdelane dolgoročne energetske strategije Republike Slovenije, zahtevajo dobro povezovanje rudarjev med seboj, hitro razvojno delo in prilagajanje premogovni-

kov trgu, predvsem osamosvajanje premogovniških podjetij, "postavljanje na lastne noge".

Sedanje stagniranje ali celo nazadovanje rudarstva se na daljši rok le kaže v nekoliko svetlejši luči. Usodnega pomena pa so za rudarstvo tržne gospodarske razmere in zagotavljanje možnosti rudnikom, da poslujejo po veljavnih komercialnih principih.

To in še veliko idej, predlogov, težav in rešitev je bilo prikazanih na tem posvetovanju, pri katerem so kot predavatelji sodelovali tudi naši strokovnjaki, in sicer Franc Žerdin, Boris Salobir in Mitja Ribarič.

Teze in izvlečki iz predavanj v okviru tega posvetovanja so intereso na voljo v strokovni knjižnici RLV.

B. S.

MISLI

Vojna navdušuje tiste, ki je niso nikoli okusili.

Erazem Rotterdamski

Nikoli še ni bilo dobre vojne ali slabega miru.

Franklin

Kaj je vojna, ve, kdor ima v njej sina.

Po J. de Maistreu

Vojna ni nobena rešitev.

Vergil

Pred vojno ne opevaj zmage.

Latinski pregovor

V zmagi ni lepote.

Lao-Ce

Narodi, ki so srečni, nimajo zgodovine.

Tolstoj

Iz zgodovine se vedno znova učimo, da se iz nje nismo nič naučili.

H. de Montherlant

Mnogo stvari potrebujemo, toda ena najpomembnejših je, da ne bomo ustvarjali zgodovine.

W. Bradford

– Kaj bo rekla zgodovina?

– Zgodovina bo, gospod, lagala kot vedno.

Shaw

NESPORAZUM

– Ko jaz govorim, me vsi poslušajo odprtih ust.

– Potem pa ste izreden govornik.

– Ne, zobar.

KAR NI MOGOČE, NI MOGOČE

– Na žalost vas ne moremo sprejeti v službo, ker iščemo nekoga, ki je tako pameten, da ne bi hotel delati za plačo, ki smo jo pripravljeno dati...

UGANKA

Kaj imata skupnega ženska in ovrtnik moške srca?

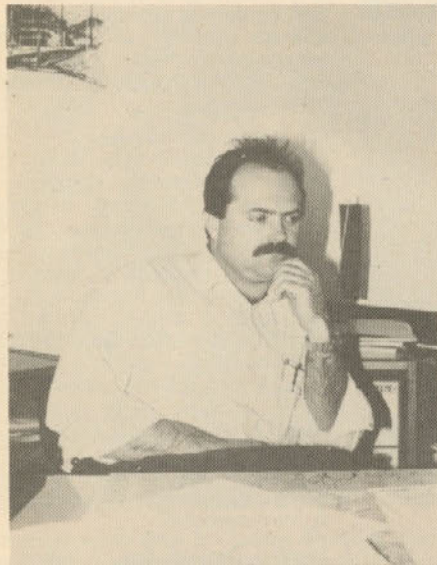
Moški ugotovi, ali mu ustreza, šele ko mu sedeta za vrat!

NAŠ OBRAT KLASIRNICA

v pogovoru z njegovim vodjem
diplomiranim inženirjem rudarst-
va Marjanom Lampretom

RUDAR: Drobnice, separacije in klasirnice so pri pridobivanju rudnin konični, finalni obrati in zato tudi zrcalo tehnološke razvitosti podjetij, ki se ukvarjajo s pridobivanjem rudnin.

Koliko to drži tudi za obrat RLV Klasirnico?

OBRATOVODJA LAMPRET: Postopki, kot so drobljenje, klasiranje, mletje in še veliko drugih, spadajo v vejo rudarske znanosti, ki se imenuje bogatenje mineralnih surovin.

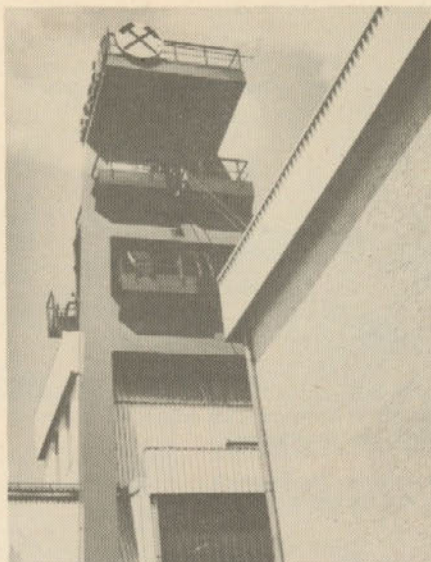
Tehnološki proces DIK (drobnice in klasirnice) Pesje zajema drobljenje, klasiranje na posamezne frakcije in bogatenje v smislu izločanja lesa, kovinskih predmetov, kamenja, jalovine in drugih primesi iz rovnega premoga. Tehnološki proces DIK je bil res zasnovan na dokaj visokem tehnološkem nivoju. Vendar pa moram povedati, da so nekateri njegovi deli slabo zasnovani, nekateri pa sploh niso bili dorečeni. Vprašljiva je tudi kvaliteta vgrajene opreme, predvsem strojne, pa tudi elektro. To ugotovitev potrjujejo zlasti težave pri vzdrževanju strojne opreme in motnje pri računalniško podprtem upravljanju DIK zaradi neustreznih elementov elektro opreme.

Dobro poznam nivo tehnološkega razvoja RLV in zato lahko rečem, da tehnološki proces DIK v nekaterih delih presega nivo RLV, in nasprotno. Težko pa je dati o tem neko konkretno – točno oceno, ker gre pri DIK Pesje za specifično opremo in ker DIK Pesje lahko primerjamo le s sorodnimi objekti. Podatkov za tako primerjavo pa nimam.

Kolikor poznam situacijo tehnološkega razvoja v slovenskem in jugoslovanskem rudarstvu, lahko rečem, da je malo objektov, ki bi tehnološko bili na nivoju, kot je DIK Pesje.

RUDAR: Svoj čas je v klasirnici RLV bila koncentrirana tudi domala vsa elektrostrojna dejavnost RLV, v jami in zunaj jame. Poleg tega pa še vsa glavna transportna in zračilna dejavnost v RLV.

S tehnološkim in gospodarskim razvojem RLV se je dejavnost obrata RLV Klasirnice seveda ožila in specializirala. Vendar verjetno je še

Stolp novega jaška – NOP

ostalo tudi nekaj prekrivanj, presekov, med dejavnostjo obrata Klasirnice in dejavnostmi obratov RLV na elektrostrojnem, transportnem in zračilnem področju, ali ne?

OBRATOVODJA LAMPRET: S tehnološkim in gospodarskim razvojem RLV se je dejavnost obrata Klasirnice res zožila. Sedaj je omejena predvsem na upravljanje in vzdrževanje objektov skupnega pomena, kot so izvozni stroji, ventilatorji, glavni izvoz Pesje, kompresorske postaje, DIK in glavno črpalnice na koti – 62 metrov.

Največ prekrivanja med dejavnostjo Klasirnice in drugih obratov je na področju uvoza-izvoza ljudi in materiala po jaških. Na vseh drugih področjih je prekrivanja manj, če zanemarimo sodelovanje pri reševanju nekaterih problemov. Seveda pa je treba omeniti tudi nujno sodelovanje s strokovnimi službami RLV.

Poudariti moram, da so objekti, katerih upravljanje in vzdrževanje je v pristojnosti obrata Klasirnica, ključnega pomena za kontinuiran in varen potek tehnološkega procesa pridobivanja premoga v jami RLV. Zato upravljanju in vzdrževanju elektro-strojne opreme posvečamo glavno svoje aktivnosti in zanj izkoriščamo tudi vse razpoložljive kapacitete RLV.

RUDAR: Kakšna je sedaj organizacijska sestava obrata Klasirnice in koliko delavcev šte-

jejo njegovi sestavni deli?

Iz oddelka Kadrovske službe RLV Kadrovski plani in analize smo dobili podatek, da je 19. 4. 1991 bilo v obratu Klasirnici zaposlenih 370 delavcev in da so po številu zaposlenih bili ta dan v RLV pred njim trije obrati – Priprave s 677 zaposlenimi, Jamska mehanizacija s 597 zaposlenimi in HTZ s 559 zaposlenimi (zaradi vključenosti delavcev iz Elektro in Strojnega remonta Jamske mehanizacije v HTZ od 1. 2. 1991 dalje).

OBRATOVODJA LAMPRET: Organizacija služb v obratu se je v posameznih obdobjih spreminjala bolj ali manj odvisno od usmeritev kolektiva RLV kot celote in vodstva obrata. V zadnjih dveh letih se je organizacija temeljito spremenila in s tem tudi način vodenja obrata.

Obrat Klasirnica je glede na vrste dejavnosti razdeljen na tri glavne dele.

Rudarski del zajema strežbo večini elektro-strojnih naprav (razen ventilatorjem) in DIK z odpravo premoga.

V elektro delu je kompletno elektro vzdrževanje s tehnološkim oddelkom in strežbo dveh ventilatorjema. Enako velja za strojno službo obrata.

Vsa knjigovodska dela, kadrovske in druge evidence, ki ne vplivajo direktno na vodenje obrata, pa opravljajo strokovne službe RLV, kar je tudi skladno z njihovim namenom.

V vseh treh organizacijskih enotah je sedaj zaposlenih 368 delavcev; od tega v rudarskem delu 184, v elektro 87, strojnem 92 in za skupno stroškovno mesto obrata 5.

RUDAR: V Rudarju in bivšem Informatorju je bilo objavljenih nekaj člankov samo o izgradnji drobnice in klasirnice Pesje. Na primer v Informatorju z dne 16. maja 1986 članek Liko! izvajalcev gradbenih del pri graditvi nove klasirnice in drobnice za premog v Pesju in v Informatorju z dne 14. avgusta 1987 članek Uspešno opravljen preskus tretje tehnološke linije v DIK Pesje.

Poleg tega je o DIK Pesje tekla beseda s poudarkom v člankih, objavljenih v internih glasilih ob odprtju celotnega kompleksa nadomestnih objektov RLV Preloge – med katere DIK Pesje spada – 21. decembra 1986.

In sploh je o izgradnji DIK Pesje bilo v našem okolju govora kot o nečem, kar nam je lahko v čast in ponos. Prej smo le o izgradnji izvoza Pesje toliko in tako govorili.

Nam je DIK Pesje tudi še sedaj lahko v ponos in čast iz vseh vidikov?

OBRATOVODJA LAMPRET: Na to vprašanje lahko del pojasnila najdemo že v odgovoru na prvo vprašanje. Dodam pa naj še, da je vsak zgrajen objekt, s katerim je globalno dosežen namen uporabe, lahko v ponos projektantom, graditeljem, poznejšemu uporabniku in upravljalcu.

JASNO

- Očka, kaj je to na drevesu?
- Modre slive.
- Kako? Saj niso modre, ampak rdeče.
- Seveda. Rdeče so zato, ker so še zelene.

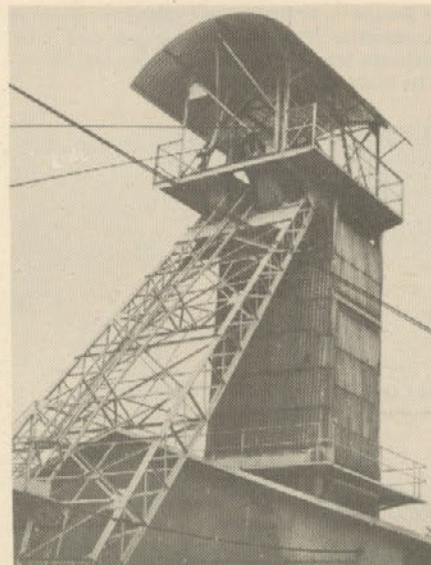
SPOŠTOVANJE

Na bregu potočka, ki teče skozi vas, sedi ribič. Tujec ga opazuje pri ribarjenju. Mimo pride pogrebni sprevod in ribič se odkrije in položi klobuk poleg sebe. Ko je sprevod mimo, se spet pokrije. Tujec meni:

"Toliko spoštovanja pa dandanes vidiš le redkokje."

Nato ribič:

"No ja, konec koncev sva bila le več kot 26 let poročena!"

Stolp starega jaška – Škale

V kompleksu, kot je DIK Pesje, so v procesu projektiranja in izvajanja projektov prav gotovo bile storjene nekatere napake, ki pa so deloma že odpravljene, deloma pa še bodo.

Odpravljanje pomanjkljivosti pač temelji na zmanjševanju cene proizvodnje, povečevanju kvalitete končnih produktov, zaščiti okolja, povečevanju varnosti in zboljševanju delovnih razmer zaposlenih v mejah standardov in objektivnih možnosti.

RUDAR: Ob uradnem odprtju NOP, nadomestnih objektov RLV Preloge, 21. decembra 1986 izgradnja DIK Pesje še ni bila v celoti končana. In tudi še ne z usposobitvijo tretje tehnološke linije v njej – za odpravo premoga potrošnikom po železnici.

Kaj je pravzaprav od usposobitve tretje tehnološke linije v DIK Pesje, to je od 17. julija 1987 naprej, še bilo pri njej zgrajenega?

OBRATOVODJA LAMPRET: Pri tehnološkem procesu DIK Pesje ne moremo govoriti o tretji tehnološki liniji, ker niti fizično niti logično ne more obstajati. Ob uradnem odprtju NOP v DIK res še ni bila zagotovljena odprava premoga po tirih. V ta namen je bilo treba instalirati še ustrezne trakove, ranžirno postajo in vagonске tehtnice skupaj z elektro opremo, na koncu pa vse elemente povezati v sistem upravljanja, kot je bilo določeno v projektni dokumentaciji. Za ta del je bil opravljen tudi poseben tehnični pregled.

Dovoljenje za uporabo vseh objektov DIK Pesje je RLV dobil 31. 3. 1989 od republiškega rudarskega organa oziroma Republiškega sekretariata za energetiko.

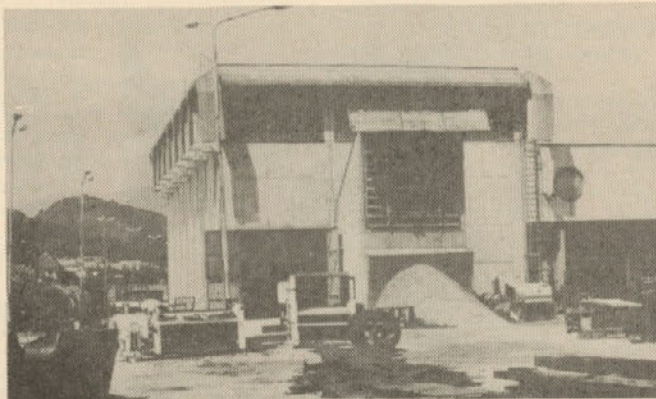
RUDAR: V današnjih kriznih časih je beseda podjetništvo omenjena v smislu ustanavljanja bolj ali manj satelitskih manjših novih podjetij pri večjih podjetjih. To verjetno tudi je zdravilo za oživetev našega gospodarstva. Vendar utegne se zgoditi, da bi se kje izdelja o podjetništvu v tem smislu izrodila v naše komaj prebolelo "tozdiranje".

Ta pomislek smo nedavno slišali od enega naših že dobrega prekaljenih pravnikov.

Kaj vi o tem menite; mogoče tudi z vidika razvoja kakšnega podjetja v okviru kapacitet obrata Klasirnice?

OBRATOVODJA LAMPRET: Posledice nekdanje megalomanije pri ustvarjanju "nujnih" lastnih kapacitet za vsako dejavnost se kažejo danes, ko se rojeva tržno gospodarjenje.

Cene osnovnih proizvodov ne prenesejo vseh obremenitev oziroma jih ni mogoče prodajati po ceni, ki bi vedno ustrezala proizvajalcu. Zato je ustanavljanje manjših podjetij, v katerih bi lahko izkoristili proste kapacitete, nujno potrebno. Seveda pa ta proces ni tako enostaven. Ne gre samo za izkoriščanje prostih kapacitet, am-

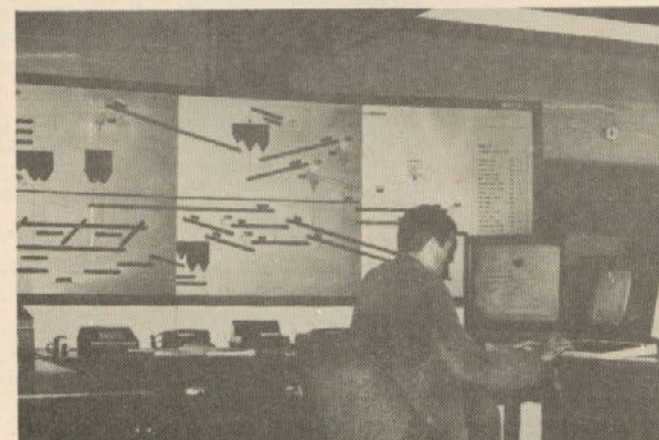
Objekt v Pesju, v katerem so stroji in naprave za pogon traku v izvoznem nadkopu

Pogled od izvoza Pesje proti DIK in TEŠ

Bunker DIK Pesje 3, iz katerega poteka odvoz premoga za TEŠ, in del objekta 300, v katerem poteka klasiranje premoga, drobljenje premoga za TEŠ ter nalaganje premoga na vagonce in kamione

V objektu 300 je tudi center upravljanja DIK Pesje

pak tudi za razvoj podjetništva v celotnem pomenu besede.

Enostavno je nekoga postaviti v boj na trg dela, proizvodov, delovne sile... in ga na takšen način – brez poprej ustvarjenih osnovnih pogojev – prisiliti, da začne podjetniško razmišljati.

Ustanavljanje novega podjetja mora temeljiti na raziskavi trga, podatkih o konkurenci, vračanju kapitala ob morebitnem potrebnem investiranju...

Ni se mogoče samo pojaviti na trgu in pričakovati, da bo posel vzcvetel sam od sebe. Na tržišču si je treba najprej ustvariti dobro ime, kar pomeni zagotoviti kvaliteto blaga, ustrezno ceno, ustvariti zaupanje potrošnikov... To pa ni mogoče doseči na lahek način in v kratkem času.

Ob ustanovitvi novega podjetja mora biti natančno izdelana strategija za daljše obdobje. Strategija pa je pot, ki kaže, kako doseči uspeh oziroma priti do njega. Zato menim, da je v začetni fazi ustanavljanja podjetja na način, o katerem je govor, potrebna pomoč matične firme iz vseh vidikov. Namen ustanavljanja firme ne more biti že v začetku samo zmanjšanje stroškov matične firme ob popolnem ignoriranju problemov nanovo ustanovljenega podjetja.

S strategijo morajo biti urejeni tudi odnosi med matičnim podjetjem in "novorojencem".

Matično podjetje ima v takšnih primerih v lasti večji del vrednosti nastalega podjetja. Kljub temu pa mora biti zagotovljena avtonomija nanovo nastalega podjetja, sicer ni mogoče pričakovati motivacije zaposlenih za uspeh. Seveda pa o pomembnejših vprašanih odloča upravni odbor, v katerem so zastopani predstavniki lastnikov, če so odnosi urejeni na takšen način.

Menim, da v urejenih razmerah in ob jasni strategiji tudi ni možno, da bi prišlo, in ne sme priti, do ponavljanja razmer, ki bi spominjale na "tozdiranje". Seveda pa je vse skupaj odvisno tudi od razmer v politiki in gospodarstvu.

Sprašujete me tudi o možnosti razvoja oziroma ustanovitve kakšnega podjetja v okviru kapacitet obrata Klasirnice.

Glede na moje poznavanje dejavnosti, ki jih vršimo v našem obratu, moram reči, da to praktično ni možno. Ob zaostreni politiki zaposlovanja nam namreč zmanjkuje ljudi že za zagotavljanje normalnega obratovalnega stanja v "lastni hiši". Zaposleni pa imajo različno strokovno usposobljenost in tako bi lahko nastopali na tržišču.

Manjše možnosti za tržno dejavnost imamo le na nekaterih področjih, in sicer pri vulkaniziranju gumastih trakov in vzdrževanju kompresorjev nekaterih vrst. O tem tudi kaže razmisliti in se problema lotiti na način, kot sem ga že omenil.

RUDAR: Štiri leta bo kmalu, ko se je z vami za Rudarja pogovarjala že naša novinarka, in sicer kot z ustvarjalcem in soustvarjalcem inovacij v RLV in takrat še delavcem študijskega oddelka skupnih služb RLV.

Se še vedno tudi neformalno – ne samo kot obratovodja – ukvarjate z inovacijsko dejavnostjo?

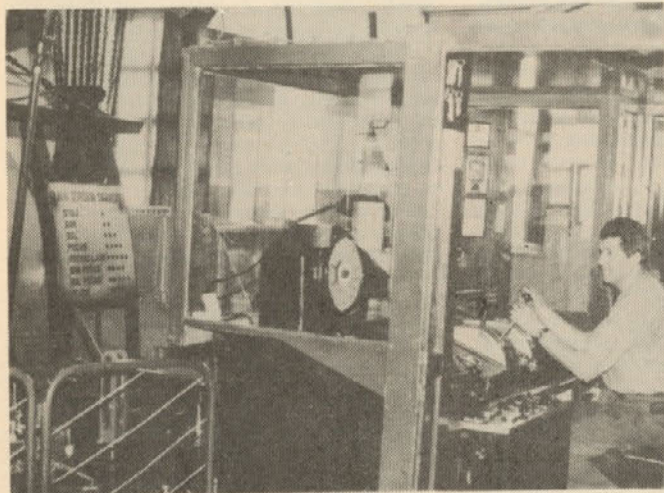
OBRATOVODJA LAMPRET: S to dejavnostjo se ukvarjam manj zunanaj kot v okviru svojih delovnih obveznosti. Sicer pa je to tema,

Kaj bi vi o tem povedali?

OBRATOVODJA LAMPRET: Navidez je to kratko vprašanje, zato bom poizkušal nanj tudi odgovoriti kratko.

Izobrazbo sem dosegel po običajni poti, ki jo prehajajo diplomirani inženirji. Sicer pa sem v delovnem okolju RLV prisoten in angažiran že polnih 10 let.

Kljub občasnim težavam v tem obdobju nisem nikoli izgubil optimizma, kar se je za sedaj pokazalo kot dobro. Ob dobrih sodelav-

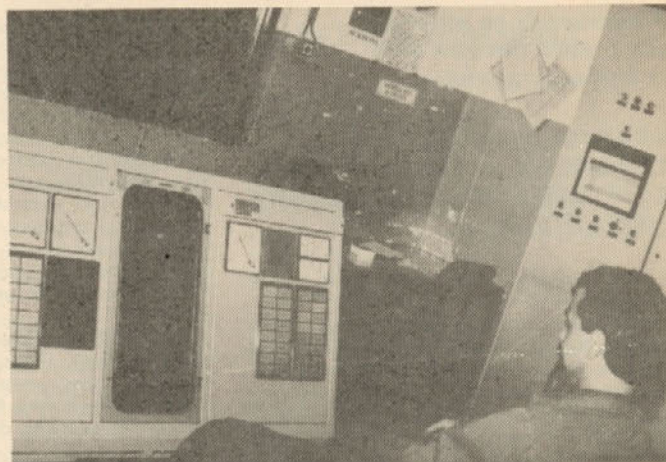
Izvozni stroj STT na jašku Škale s komandnim prostorom in v njem strojnik Janko Lobnik

ki ji je mogoče posvetiti veliko časa.

RUDAR: V takih pogovorih sobesednik navadno pove še kaj o sebi na splošno, o svojih izobraževalnih, delovnih in življenjskih izkušnjah, družini, življenju v njej in z njo, načrtih, ambicijah, gledanju na stvarnost okrog sebe.

cih bom tudi v naprej optimist.

O družini in življenju v njej pa nisem nikoli veliko govoril in ne nameravam kdaj veliko govoriti. Povem naj, da jo sestavljamo žena Majda, hčerka Anja in jaz. Žena je, tako kot jaz, zaposlena v RLV, kot knjižničarka in arhivarka, hčerka pa obiskuje prvi razred osnovne šole.

Komandni prostor izvoznega stroja GHH v NOP in v njem strojnik Drago Viher

Glede na razmere, v katerih se nahajamo kot člani slovenske družine, morajo biti načrti vseh nas – mislim rudniških ljudi, in seveda s tem tudi moji načrti, naravnani tako, da bodo osebni in-

teresi in uspeh firme oziroma njenih posameznih delov soodvisni. O ambicijah pa ni dobro na glas govoriti.

R. B.

Velenjski občinski proračun 1991 ni bil sprejet

Iz 98. številke Občinskega delegata, dostavljene 25. aprila z vabilom na sejo zborov Skupščine občine Velenje 7. maja (njihovo 9. sejo), je razvidno, da je na dnevnem redu te seje med drugimi bilo:

- informacija o gospodarski situaciji občine Velenje
- predlog Odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje za leto 1990
- predlog Odloka o proračunu občine Velenje za leto 1991
- predlog izhodišč za odlagališče pepela in produktov odžvepljevanja
- predlog Odloka o ureditvenem načrtu za industrijsko cono TEŠ

Odlok o zaključnem računu proračuna občine Velenje za leto 1990 izkazuje prihodke in odhodke v znesku 339,7 milijona dinarjev (48,5 milijona nemških mark) in to je zadnji, tretji rebalansirani znesek, za 53 % večji, kot je bil izkazan v odloku z dne 26. 12. 1990. Po odloku s tega dne naj bi proračunska poraba znašala 221,5 milijona dinarjev in pri njej naj bi bile udeležene:

- splošna poraba z 10 %
- gospodarska infrastruktura z 28 %
- družbene dejavnosti z 58 %
- obramba in zaščita s 4 %

Glede na tretji rebalansirani znesek (339,7 milijona dinarjev) se je proračunska poraba v letu 1990 v primerjavi s porabo v letu 1989 tako povečala za 327 % (indeks 427) in pri njej so bile udeležene:

- splošna poraba s 13 %

- gospodarska infrastruktura z 21 %
- družbene dejavnosti s 63 %
- obramba in zaščita s 3 %

Zakaj tolikšno povečanje proračunske porabe – znatno večje od stopnje inflacije v Sloveniji – in takšne spremembe njene strukture glede na strukturo, kakršna naj bi bila po odloku z dne 26. 2. 1990, v gradivu za sejo občinskih skupščinskih zborov 7. maja ni pojasnjeno.

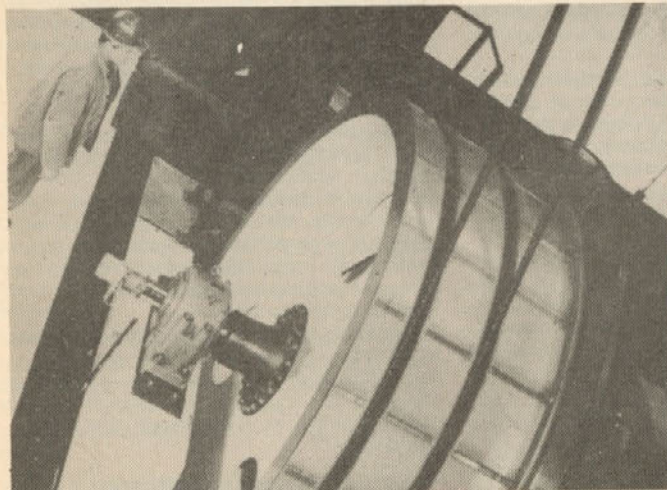
Predlog Odloka o proračunu občine Velenje za leto 1991 – ki, kot smo lahko prebrali v informaciji, objavljeni 9. maja v Delu, zaradi prekinjenega medzborovskega usklajevanja, katerega vzrok je bila nesklepčnost, ni bil sprejet – pa izkazuje prihodke v znesku 383 milijonov dinarjev, kar v globalu ni veliko več od izkazanega zneska (377,7 milijona din) v osnovnem odloku z dne 8. 3. 1991.

Tudi v tem dokumentu pa bi bilo treba pojasniti vsaj, zakaj je za primerjavo proračunskega plana 1991 z realizacijo 1990 naveden indeks 103. Sicer pa je v njem predvideno usklajevanje financiranja iz proračuna med letom s prihodki v okviru virov proračunskih sredstev in gibanjem cen na drobno – s tem, da bi glavna vira proračunskih sredstev – skupno kar z deležem 76 % pri vseh proračunskih dohodkih – bila dohodnina in temeljni prometni davek.

In še nekaj o omenjenem odlagališču

To naj bi bilo večnamensko odlagališče na področju rudniških ugreznin Pesje-Preloge, ki bi po varianti za prihodnjih 30 let uporabe moralo imeti kapaciteto okoli 39 milijonov kubičnih metrov.

(M.Ž.)

Boben izvoznega stroja GHH v NOP in za merilo njegove velikosti ob njem Marijan Mevc, poslovodja izvoza po jašku NOP

V pomenkih za glasilo sta o sebi, svojem delu in življenju povedala

STANISLAV OTOREPEC, ZAPOSLEN V STROJNI SLUŽBI – JAMA OBRATA JAMSKE MEHANIZACIJE

– Po rodu ste domačin, rojeni leta 1955 v Pesju. Po končani osnovni šoli ste se leta 1975 izučili za avtomehanika in se že leto kasneje zaposlili v rudniku. Kako to?

"Res sem se izučil za avtomehanika, vendar službe v tem poklicu nisem našel v Velenju. Na delo bi se moral voziti v Vojnik ali v Celje, to pa mi ni bilo všeč. Zato sem se raje pozanimal za možnost zaposlitve v rudniku in leta 1976 v njem tudi začel delati. Potem sem se leta 1978 ob delu usposobil in opravil še izpit za kvalificiranega ključavničarja. Nikoli nisem obžaloval svoje odločitve, da sem se zaposlil v rudniku. Takrat, v drugi polovici sedemdesetih let, je bilo v rudniku čisto drugače, kot je danes.

Zaposlil sem se ravno v času, ko smo premog najbolj 'federali' iz jame, kot rečemo rudarji. Veliko dela smo opravili tudi v nadurah, ob sobotah in nedeljah. Spominjam se, da sem bil takrat kar naprej v službi in skorajda nič doma.

Tega sem se tako navadil, da mi je kar nekaj manjkalo, kadar ni bilo treba 'ibrati'. Sedaj pa večino dela opravimo v rednem delovnem času in to je dobro. Sem zadovoljen, saj delam le v eni izmeni, vedno dopoldanski, in ko opravi osemurni delavnik, imam še čas za druge stvari."

– Ste vodja ene od skupin za vzdrževanje jamske odkopne mehanizacije v Strojni službi – jama obrata Jamske mehanizacije. Kakšen je vaš vsakdanji delavnik?

"Vseh petnajst let, kolikor imam delovne dobe, delam pri strojnem vzdrževanju mehaniziranih odkopov, sedaj na koti – 95 metrov jame Škale pri vzdrževanju podporja Hemscheidt 3 200 kN. In tako vsak dan najprej opravi redni pregled strojne opreme na svojem delovnem območju, potem pa se s sodelavci lotim odpravljanja okvar na njej. Moje delo pa je tudi naročanje potrebnega materiala in rezervnih delov za delo moje skupine. Pri tem pa nimam večjih težav, ker skušam naše priročno skladišče pravočasno oskrbeti z vsem najpogostejše potrebnim.

Sedaj najbolj potrebujemo sornike za transporterje, ker se ti strojni deli največkrat pokvarijo.

Skupina, ki jo vodim, šteje štiri delavce. In lahko rečem: dobra skupina smo, uigrana za delo in tudi sicer se dobro razumemo. S svojim sedajim delom sem zadovoljen. Včasih sem delal fizično mnogo bolj naporno delo in v težjih delovnih razmerah, sedaj pa je s teh vidikov moje delo lažje."

– Omenili ste, da delate pri vzdrževanju podporja Hemscheidt. Kako lahko kot vzdrževalec ocenite različne tipe jamskega odkopnega podporja v RLV?

"Podporje Hemscheidt 3 200 kN je novejši tip te vrste podporja. Rudarji so z njim zadovoljni. Pravijo, da se najbolj obnese, vzdrževalci pa ga nimamo najraje, ker je stisnjeno in nizko. Kolikor vem, imam v našem delu rudnika, v jami Škale, več podporja Dowty kot Hemscheidt. Novega pa je obojega zelo malo, ker

ga zadnja leta ne nabavljamo veliko. Prav sedaj v jami Škale demontirajo 60 sekcij podporja Dowty 3 150 kN za premestitev v jamo Pesje. To podporje je močno, masivno, a se pri njem pogosto kvarijo transporterji.

Nobeno podporje v našem rudniku seveda ni čisto originalno; takšno, kot ga izdelajo v tovarni. Saj vsako novo podporje najprej prevzame študijski oddelek rudniške proizvodne službe in ga prilagodi montan-geološkim razmeram v naših jamah. Za primer naj povem, da je imela prva sekcija podporja Dowty 4 100 kN oznako A, sedaj pa uporabljamo že oznako G."

– V začetku pogovora ste omenili, da vam ustreza dopoldansko delo, ker imate tako po opravljenih osmih urah rednega dela čas še za druge stvari. Gotovo je to vaša družina, verjetno pa še kaj?

"Moja družina so poleg mene še žena in dve hčerki, stari sedem in dve leti. Doma smo v dvosobnem rudniškem stanovanju v Šaleku, kamor smo se preselili pred šestimi leti.

– Delavci smo skorajda izločeni iz procesa odločanja v podjetju

Žena je pravica in zaposlena v Gorenjevi Notranji opremi, in ker ima tako imenovani evropski delovni čas, je moja vsakdanja obveznost, da pripeljem hčerki iz vrtca domov ter pripravim kosilo.

Kakšnih posebnih dejavnosti za zapolnjevanje prostega časa pa ne gojim. Le včasih s prijatelji igram nogomet. Še najpogostejše pa z družino grem na obisk mojima staršema, ki sta doma v Šerčerjevi ulici v Velenju.

Ne bi dejal, da mi gre slabo; želim si, da bi imel delo v rudniku še naprej, in to dovolj dela, in seveda, da bi dobival dobro plačo.

S spremembami našega gospodarskega in političnega sistema se ne ubadam kaj dosti. Sploh menim, da je politika stvar posameznikov in da politiki tako vedno delajo in naredijo vse po svoje, državljanji pa nosimo posledice. Bil sem član ZK, dokler je še obstajala, sedaj pa sem le še član sindikata. To pa zato, da me kot delavca nekdo štiti; sindikat po mojem mišljenju tudi ima to dolžnost.

V tem novem sistemu me moti le to, da smo delavci skorajda izločeni iz procesa odločanja v podjetju. Po sredstvih internega obveščanja in na sejah obratnih delavskih svetov resda dobivamo informacije o dogajanjih v podjetju, a na odločitve o njih lahko le malo vplivamo."

ADEM DIZDAREVIČ, STREŽNIK PRI MEHANIZACIJI V PRIPRAVAH

Nogomet je za mnoge najvažnejša postranska stvar na svetu. S to splošno znano trditvijo se strinja tudi Adem Dizdarevič, ki je ves predan tej športni igri. Žoga ga je privlačila že kot otroka, in takoj ko je imel dovolj let, se je vpisal v najbližji nogometni klub.

Adem je v našem rudniku zaposlen kot strežnik pri mehanizaciji v obratu Priprave, a moj pogovor z njim za glasilo se je večidel vrtil okoli nogometa. Le za okvir predstavitve svojega dosedanjega življenja in dela je dejal:

"Rodil sem se leta 1961 v Izačiču, kraju, 10 kilometrov oddaljenem od Bihača, na meji med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino.

V družini nas je bilo sedem; poleg očeta in matere še štiri dekleta in jaz, edini sin. Mati je bila gospodinja, oče pa vse do letos vzdrževalec v Narodnem parku Plitvice. Letos pa bo upokojen, a zaradi znanih dogodkov v Plitvicah in na Hrvaškem sploh, je že sedaj doma na plačanem izrednem dopustu.

Zadnje leto v osnovni šoli skraja še nisem razmišljal, da bi kdaj delal v rudarstvu. Ko pa smo kasneje dobili v šolo razpis za vpisovanje v Rudarski šolski center Velenje, sem se skupaj s še štirimi sošolci in prijatelji iz Bihača odločil, da pojdem na šolanje v Slovenijo. Vseh pet nas je šolo tudi uspešno končalo in razen enega danes vsi delamo v RLV."

Zapisano je Adem povedal spontano, sam od sebe, naprej pa je najin pogovor potekal po vzorcu vprašanje – odgovor – in to takole:

– V RLV ste se zaposlili leta 1979 kot kvalificirani rudar. Vendar v njem ste ostali le dve leti, potem pa ste delali v železarni v Sisku in v Ingradu v Celju – do leta 1986, ko ste se zopet zaposlili v RLV. Ste šli delat drugam zaradi nogometa?

"Da. Zaradi aktivnega igranja nogometa so mi za štiri leta odložili tudi služenje vojaščine, ki sem jo potem odslužil leta 1986 v Celju.

Šest mesecev sem tudi kot vojak bil aktivni nogometaš pri celjskem Kladivarju, in da bi v njegovem moštvu ostal še naprej, so mi v celjskem Ingradu tudi našli službo. Mene pa je le vlekle nazaj v RLV. In pred petimi leti sem se vanj vrnil in se seveda takoj pridružil nogometašem velenjskega Rudarja.

Toda mojega aktivnega igranja nogometa je bilo zaradi hude nezgode, ki se mi je pripetila pri delu v rudniku, leta 1988 konec. V njej sem si namreč tako poškodoval prvo in šesto vratno vretence, da sem pol leta moral ležati v mavcu.

Ko zdaj pomislim, kako hudo je bilo z mano takrat, sem kar srečen, da nisem ostal težek invalid.

Sedaj delam zaradi posledic poškodbe, ki se mi je pripetila, kot strežnik pri pripravski mehanizaciji v jami Škale, nogomet pa lahko igram le na svojo odgovornost. Varovati se namreč moram pred udarci, padci in sploh težjih obremenitev hrbenice.

To so zame kot nekdanjega aktivnega nogometaša res hude omejitve, ki pa sem se jim, kar se tiče nogometa, izognil tako, da sem se usposobil za nogometnega sodnika in v Celju opravil tudi izpit za republiškega nogometnega sodnika."

– Kot pri večini športnih iger je tudi pri nogometu skoraj na vsaki tekmi sodnik dežurni krivec za takšen ali drugačen izid tekme. Gledalci in tudi igralci znajo svojo je-

— Šest mesecev sem tudi kot vojak bil aktivni nogometaš

zo zaradi slabe igre velikokrat stresti prav na sodnika. Torej delo sodnika ni lahko.

Ste tudi vi že doživeli kakšne neprijetnosti; kaj bi na splošno rekli o sojenju na nogometnih tekmah? Pa še o tem, kako ste nogometni sodniki sploh organizirani, kaj povejte!

Šoštanjski karateisti so se spet ovenčali z lovrom

Od 2. do 6. maja je bil v Aachnu v Nemčiji velik mednarodni karate turnir, saj je pri njem sodelovalo kar 80 tekmovalcev iz različnih delov sveta — iz Švice, Luxemburga, Jugoslavije, Grčije, Izraela, Nove Zelandije, Berlina, Darmstadta, Mainza in Aachna — in med njimi tudi karateisti iz Šoštanja.

Šoštanjčani so bili tudi tokrat odlični, kajti v moštvenih bojih so v konkurenci moštev iz desetih klubov gladko zmagali.

V bojih v absolutni kategoriji, pri katerih je sodelovalo 32 tekmovalcev, pa je zmagal tudi 17-letni član Karate kluba Šoštanj Boško Jeličić in bil za doseženo prvo mesto nagraden z velikim pokalom turnirja. Omeniti pa je treba tudi odlična nastopa Đevada Kadrića in Safeta Smajlovića iz Karate kluba Šoštanj, sicer pa delavca našega obrata Zračnja, na tem turnirju. Pa še Mladena Todorovića, delavca iz našega obrata Priprave, ki je okrog 1 000 gledalcev na turnirju navdušil s svojo nožno borilno tehniko.

Mimogrede, na republiškem prvenstvu 11. maja za mlajše pionirje v ldrji pa se je mladi šoštanjski karateist Siniša Petrović uvrstil na 3. mesto in tako dosegel pravico za tekmovanje na državnem prvenstvu za mlajše pionirje.

Upamo, da bodo šoštanjski karateisti, od katerih je kar precej tudi delavcev RLV, uspešni tudi na turnirju za evropski karate pokal, ki bo potekal 8., 9. in 10. junija v Milanu v Italiji.

S. S.

"Sodim sicer samo na tekmah v slovenski republiški nogometni ligi, nogometa pa nisem igral samo v slovenski, ampak tudi v hrvaški in bosansko-hercegovski republiški ligi. In zato lahko rečem, da je v Sloveniji sojenje na nogometnih tekmah še najbolj pošteno v Jugoslaviji. Saj drugje v Jugoslaviji se dogajajo pri nogometu mnoge nepravilnosti, v Sloveniji pa bolj poredko.

Zase lahko rečem, da se trudim soditi po nogometnih pravilih, torej pošteno, in da mogoče tudi zato še nisem doživel, da bi me kje, v kakšnem klubu, hoteli podkupiti.

Nogometna igra je lahko igralcem, sodnikom in seveda gledalcem v užitek, če igralci igrajo pošteno, kar pomeni, če priznajo svoje napake in upoštevajo odločitve sodnika, ki sodi po pravilih in na splošno nepristransko.

Glede organiziranosti sodnikov za nogomet pa kaže omeniti, da smo sodniki za ta tekmovalni šport v Sloveniji člani Nogometne zveze Slovenije, ožje pa smo organizirani v območne podzveze. Jaz, recimo, sem član celjske nogometne podzveze.

Glede aktivnosti slovenskih republiških nogometnih sodnikov pa naj povem, da v začetku vsakega tedna v tekmovalni sezoni dobi vsak iz Ljubljane obvestilo, katero tekmo bo sodil v prihodnjem kolu, s katerima sodnikoma ter kdo bo glavni in katera dva linijska. Sicer pa se nogometnemu sodniku njegova 'delovna doba' praviloma izteče v 45. letu starosti, izpit za zveznega sodnika pa mora opraviti do 34. leta starosti, in ta izpit bi jaz rad še opravil, seveda če me bo republiška nogometna zveza sploh predlagala in podprla kot kandidata za to, upam pa, da me bo."

— **Nogomet je glede na to, kar ste povedali, res pomemben del vašega življenja. Gotovo pa se ukvarjate še s čim in imate tudi družino, ali ne?**

"Poleg nogometa in službe je v mojem življenju le še malo stvari. Poročen pa sem, zdaj drugič, in z ženo živiva v enosobnem rudniškem stanovanju na Rudarski cesti v Velenju. Jaz imam iz prvega zakona tudi devetletno hčer Adino, ki pa zdaj ne živi pri meni, čeprav je ob razvezi bila meni dodeljena, temveč pri mojih starših v Bihaču. V Slovenijo bi se namreč morala preseliti takrat, ko je že bila osnovnošolka v BiH, kar pa se mi ni zdelo, da bi bilo zanjo dobro. Toda to jesen, ko bo za sabo imela že tretji razred osnovne šole, bo šolanje nadaljevala v Velenju. Kajti zdaj je že kar velika in tudi slovensko se je naučila dobro govoriti. Počitnice je namreč preživljala pri meni. Seveda pa jo jaz tudi vseskozi obiskujem. Drugače pa, kar se mojega prostega časa tiče, obstaja v glavnem le nogomet, zdaj seveda samo sodniški, kolikor tudi ta ne terja nekaj treninga na nogometnem igrišču z aktivnimi nogometaši. Pa tudi redno prsto plavam za trening, poleg tega pa tudi zato, ker sem si poškodoval hrbtenico."

Diana Janežič

PRODAM: šotor za štiri osebe, šotor za dve osebi, cirkularsko z motorjem na enofazni tok, kanu.

INFORMACIJE: dopoldan po telefonu (063) 853-312, interna številka 1518, popoldan pa po telefonu (063) 832-134.

PRODAM barvni stereo televizor Gorenje na daljinsko upravljanje, star eno leto in pol.

INFORMACIJE: po telefonu (063) 858-589 ali po telefonu (063) 853-312, interna številka 1683 — Zvone!

SREČNO!

ODŠLI SO V POKOJ

Pavla ZIDAR, upokojena 3. marca

Rodila se je 19. septembra 1938 v Podkočni na Gorenjskem.

Mati šestih otrok: leta 1959 rojene Pavlike, leta 1961 rojene Marije, leta 1964 rojenega Srečka, leta 1966 rojenega Antona in leta 1970 rojenih Sonje in Janka.

Od 13. maja 1977 je neprekinjeno delala kot polkvalificirana kuharica, pomivalka posode in čistilka pri družbeni prehrani in gostinstvu RLV in bivšega REK Velenje, zdaj podjetje GOST Velenje.

Albin POTOČNIK, upokojen 15. marca

Rodil se je 28. januarja 1940 v Rtanju blizu Zaječarja v Srbiji. Poročen s Silvo, rojeno Falant.

Od 4. septembra 1981 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot električar s končano delovodsko šolo v Jamski mehanizaciji in delal

v njej do upokojitve; po opravljenem izpitu leta 1986 za jamskega nadzornika elektro stroke kot izmenski nadzornik in skupinovodja pri stabilni mehanizaciji. Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah.

Dobitnik priznanja za požrtvovalno delo v akciji za čim večji odkop premoga v letu 1984.

Anton KOVAČ, upokojen 15. marca

Rodil se je 7. aprila 1945 v Velenju. Poročen s Faniko, rojeno Sešel.

Od 2. oktobra 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1967 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1972 je bil premeščen k zračnju in delal pri njem do upokojitve; po končani šoli leta 1982 za rudarskega nadzornika kot jamski nadzornik rudarske stroke.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih. Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc KORELC, upokojen 15. marca

Rodil se je 3. aprila 1944 v Gorenji vasi pri Slovenskih Konjicah. Poročen s Frančiško, rojeno Novak.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že od leta 1962. Leta 1975 se je zaposlil kot strellec v Jami Skale, od leta bil zaposlen v Pripravah.

Jože OBERČ, upokojen 15. marca

Rodil se je 1. decembra 1942 v Kustošiji blizu Zagreba. Poročen z Ano, rojeno Žurman.

Od 22. marca 1965 je delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v jami, po končani delovodski šoli elektro stroke leta 1972 pa je delal večinoma kot vodja praktičnega pouka elektrosmeritve pri RLV.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in političnih organizacijah. Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV,

srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije, reda dela s srebrnim vencem in priznanja za delo v Rudarskem oktetu RLV.

Karel KOŽELJ,
upokojen 15. marca

Rodil se je 24. junija v Velenju. Poročen z Milico, rojeno Gostenčnik. Od 1. januarja 1973 je neprekinjeno delal pri RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine in zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje pa že od leta 1956.

V prvem obdobju zaposlitve pri RLV je delal kot nekvalificiran in potem kot kvalificirani kopač in inštruktor rudarskega praktičnega pouka v jami. Leta 1973 se je zaposlil kot referent za zaščito obrata v zunanem obratu RLV in nato do upokojitve delal v skupnih službah bivšega REK Velenje in RLV; večinoma na socialnem področju.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, političnih in drugih družbenih organizacijah ter društvi; posebno pri Rdečem križu in gasilcih.

Veliko je sodeloval tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik priznanja za vestno in vztrajno delo pri RLV in še več drugih priznanj, med njimi tudi Rdečega križa.

Karel ŠANTEJ,
upokojen 15. marca

Rodil se je 15. oktobra 1942 v Dolu pri Hrastniku. Poročen z Justino, rojeno Goričnik.

Od 17. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1960. Leta 1975 se je zaposlil kot strojni delovodja v Klasiirnici

in delal v njej do upokojitve; nazadnje kot poslovodja strojne službe.

Leta 1975 je opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika strojne stroke. Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ludvik HOJAN,
upokojen 15. marca

Rojen je bil 20. avgusta 1944 v Kavčah pri Velenju. Poročen z Rezko, rojeno Kamenik.

Od 21. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač figurant v jamomerstvu RLV in delal v njem do upokojitve.

Aktiven je bil tudi pri sindikatu, krajevni samoupravi v Kavčah in udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo RLV.

Dolгови velikih porabnikov elektrike.

Veliki porabniki električne energije v Sloveniji (TGA Kidričevo, železarne Jesenice, Ravne, Štore) dolgujejo še za lani, brez obresti, 498 milijonov din, za prve štiri letošnje mesece (vključena še Tovarna dušika Ruše) pa 575 milijonov din, skupaj torej 1 073 milijonov din. Letošnji dolg so poravnali le v višini 8 %.

M.Ž.

Oto GRADIŠNIK,
upokojen 15. marca

Rojen je bil 9. junija 1942 v Šaleku pri Velenju. Poročen z Ljudmilo, rojeno Bremec. Od 2. novembra 1976 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje pa že od leta 1970.

Leta 1976 se je zaposlil v službi za varstvo pri delu v RLV in delal v njej do upokojitve.

Leta 1973 je kot rudarski tehnik opravil izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Márjan TAMŠE,
upokojen 15. marca

Rodil se je 7. decembra 1945 v Završah nad Mislinjo. Poročen z Dragico, rojeno Tisnikar. Od 1. julija 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1964.

Leta 1968 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod in bil še istega leta premeščen v Jamo vzhod, leta 1975 pa v Priprave in delal v njih do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Rudolf GRM,
upokojen 15. marca

Rodil se je 18. maja 1944 v Bevčah pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Petrič.

Od 14. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje in delal v njem tudi po priključitvi k

RLV. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV.

OBVESTILO LJUBLJANSKE BANKE
– SPLOŠNE BANKE VELENJE, d.d.

Plačevanje naročnine RTV
prek trajnika tekočega računa

Če ste imetnik tekočega računa, vam Ljubljanska banka-Splošna banka Velenje, d.d. omogoča plačevanje naročnine RTV prek trajnika tekočega računa brez plačila provizije, RTV Slovenija pa vam za tako plačilo naročnine priznava 5 odstotkov popusta od zneska naročnine.

Postopek za plačevanje naročnice prek trajnika je enostaven. V vaši enoti banke podpišete pogodbo, s katero banko pooblastite, da lahko avtomatično plačuje naročnino z vašega računa.

Da pa boste lahko podpisali pogodbo, morate banki priložiti račun za naročnino RTV.

Banka bo naročnino poravnala 18. v mesecu in hkrati za znesek naročnine bremenila vaš tekoči račun. O opravljenem plačilu vas bo banka redno seznanjala z izpiski.

Prek trajnika lahko plačujete račune tudi za:

- elektriko,
- EUROCARD,
- stanarino,
- telefon,
- komunalne storitve,
- naročnine za revije, dnevnike in knjige,
- drugo.

Vabimo vas, da se o podrobnostih glede plačila obveznosti prek trajnika pogovorite še v vaši enoti banke.

Alojz KAMENIK,
upokojen 17. marca

Rojen je bil 4. junija 1943 v mislinjskem delu Pake. Poročen z Marijo, rojeno Oder. Od 20. septembra 1968 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Steber 8, leta 1979 v Jamo Preloge, maja 1983 v Jamo Škale in avgusta 1983 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Hedvika KRAŠOVEC,
upokojena 17. marca

Rodila se je 19. septembra 1937 v Celju.

Od 2. avgusta 1971 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je – po poklicu sicer kvalificirana krojačica – kot administratorka v Klasiirnici in delala v njej do upokojitve.

Jože MRŠNJAK,
upokojen 17. marca

Rodil se je 10. maja 1945 v Družmirju pri Velenju.

Od 20. oktobra 1970 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1963.

Leta 1970 se je, po poklicu sicer kvalificirani kopač, zaposlil v ESO, tedaj še obratu RLV. Leta 1973 je bil premeščen v Jamo vzhod, junija 1977 v Priprave in novembra 1977 v Jamo Preloge, leta 1980 v Jamo Pesje in leta 1981 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Jovo VIDAKOVIČ,
upokojen 17. marca

Rodil se je 16. marca 1950 v Batrovcih pri Šidu v Srbiji. Poročen z Radojko, rojeno Babič.

Od 4. septembra 1972 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami Preloge.

Leta 1985 je bil zaradi posledic nezgode pri delu v jami premeščen v rudniško kopalnico in delal v njej do upokojitve.

Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Karel KNEZ,
upokojen 18. marca

Rodil se je 24. oktobra 1942 v Trbovljah. Poročen z Ireno, rojeno Škrinjar.

Od 25. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1974 je bil premeščen v Zračenje in delal v njem do

upokojitve. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Stanko MAJCEN,
upokojen 21. marca

Rodil se je 8. marca 1946 v Bodkovcih blizu Juršincev na ptujskem področju. Poročen z Lojzko, rojen Leskovar.

Od 21. februarja 1969 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1965.

Leta 1969 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami Preloge in delal v njej do upokojitve; po končani nadzorniški šoli leta 1976 kot jamski nadzornik rudarske stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc JURJOVEC,
upokojen 24. marca

Rodil se je 17. januarja 1944 v Celju. Poročen s Frančiško, rojeno Navodnik.

Od 19. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v jami Preloge in delal v njej do leta 1986, ko je bil premeščen v Jamo Škale.

Leta 1974 je končal rudarsko nadzorniško šolo in potem do upokojitve opravljal rudarska nadzorniška dela in naloge na mehaniziranih odkopih.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za večletno aktivnost v Jamski reševalni četi RLV.

Avgust KUZMAN,
upokojen 25. marca

Rodil se je 26. decembra 1937 v Celju.

Od 17. aprila 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Klasičnici in delal v njej večinoma kot obratni tehnik do upokojitve.

Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in političnih organizacijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Rafael REDNAK,
upokojen 25. marca

Rodil se je 4. septembra 1945 v Pesju. Poročen z Javoriko, rojeno Petrov.

Od 15. septembra 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je, po poklicu sicer kvalificirani keramik, kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Konec leta 1977 je bil premeščen za operaterja v Razglasno postajo RLV in delal v njej štiri leta, potem pa do upokojitve v kurirski službi RLV.

Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1973 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Valter HUDOURNIK,
upokojen 25. marca

Rojen je bil 5. avgusta 1942 v Škalah pri Velenju. Poročen s Frančiško, rojeno Stropnik.

Od 6. januarja 1964 je domala vseskozi delal v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje, ki se je leta 1982 priključil k RLV, in to kot

kvalificirani zidar – kopač in inštruktor rudarskega praktičnega pouka v jami.

Leta 1968 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1974 še za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka.

Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, pri sindikatu in udarniški izgradnji Velenja in komunalnih objektov v svoji krajevni skupnosti – Škale.

Nagrajen in dobitnik več priznanj ob jubilejih bivšega RŠC Velenje za vztrajno, vestno in vzorno delo v njem.

Konstantin KUZMIN,
upokojen 27. marca

Rodil se je 31. maja 1940 v Celju. Poročen s Cvetko, rojeno Polant.

Od 1. junija 1975 je neprekinjeno delal kot diplomirani ekonomist v bivšem REK Velenje, od junija lani pa v RLV; v bivšem REK Velenje je najprej bil direktor finančnega sektorja, potem finančno-računovodskega sektorja Skupnih služb, po reorganizaciji REK Velenje v sestavljeno organizacijo član poslovodnega odbora za kadrovsko-spolšno področje, v RLV pa do upokojitve svetovalec za gospodarske zadeve v Skupnih službah.

Kot dijak in študent je sodeloval tudi pri mladinskih delovnih akcijah.

Silvo KOŽELJNIK,
upokojen 30. marca

Rodil se je 23. maja 1938 v Sv. Florjanu pri Soštanju. Poročen z Ivanom, rojeno Petrič.

Od 9. decembra 1963 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že od decembra 1960 do marca 1961.

Leta 1963 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen med uslužbenca Jame vzhod, leta 1975 v Storitve, zadnja leta pa je v Skupnih službah opravljal referentska dela na področju obračuna osebnih dohodkov.

Leta 1971 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz BOROVNIK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 9. maja 1946 na Paškem Kozjaku. Poročen z Zofijo, rojeno Ramšak.

Od 15. avgusta 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Maja 1975 je bil premeščen v Steber 8, oktobra 1975 nazaj v Jami vzhod in leta 1985 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Andrej OVEN,
upokojen 31. marca

Rodil se je 28. februarja 1945 v Cendrasu v Franciji. Poročen z Ano, rojeno Abraham.

Od 13. oktobra 1976 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine in zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje pa že od leta 1963.

Leta 1976 se je zaposlil kot inštruktor rudarskega praktičnega pouka v jami in ta poklic opravljal v Izobraževanju do aprila 1989, lani maja pa je bil kot kvalificirani kopač razporejen k strežbi mehanizacije v Jami Škale.

Od leta 1957 je član Rudarske godbe Velenje, aktivni pa je bil tudi pri gasilcih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, Napotnikovega priznanja, bronaste, srebrne in zlate gasilske značke in še drugih gasilskih priznanj.

Borislav ZGONJANIN,
upokojen 31. marca

Rodil se je 11. novembra 1939 v Veliki Žuljevici pri Prijedoru. Poročen s Smiljo, rojeno Gajič.

Od 26. maja 1964 je neprekinjeno delal v RLV in organizacijah na področju njegove stanovanjske izgradnje, družbene prehrane in gostinstva.

Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski gradbeni skupini, zdaj Jamske gradnje, upokojen pa je bil kot kvalificirani kopač in kvalificirani zidar pri vzdrževanju objektov podjetja GOST Velenje (prej Družbenega standarda REK Velenje).

Izpit za kvalificiranega kopača je opravil leta 1970, za kvalificiranega zidarja pa leta 1974. Veliko je sodeloval tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v organizacijah bivšega REK Velenje.

Ernest OZVALDIČ,
upokojen 31. marca

Rodil se je 8. novembra 1941 v Stojnem selu blizu Šmarji pri Jelšah. Poročen s Tončko, rojeno Falant.

Od 27. novembra 1968 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač pri pripravah v Jami zahod. Leta 1970 je bil

premeščen k jamskemu transportu in delal pri njem do upokojitve; od leta 1974 dalje kot strojnik jamske akumulatorske lokomotive.

Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1974 pa izpit za kvalificiranega kopača in izpit za strojnika jamske akumulatorske lokomotive.

Precej je sodeloval tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ferdo ŽELEZNIK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 4. aprila 1944 v Dobriču pri Polzeli. Poročen s Slavico, rojeno Zalar.

Od 21. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod, zdaj skupaj z Jami zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ATELŠEK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 12. septembra 1942 v Črni na Koroškem. Poročen z Marjeto, rojeno Fajmot.

Od 22. junija 1970 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kovač, pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Leta 1978 se je usposobil za ključavničarja v metanskih jamah, leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike in leta 1984 še izpit za izvajanje programov proizvodnega dela učencev v usmerjenem izobraževanju. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za aktivnost v družbenopolitičnih organizacijah.

Franc BLATNIK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 26. novembra 1945 v Gaberkah pri Velenju. Poročen z Ano, rojeno Verdev.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine in zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC

Velenje pa že od leta 1963.

Leta 1975 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami Škale. Leta 1984 bil premeščen v Jamo Pesje, leta 1985 v Jamo Škale, aprila 1987 v Jamo Preloge, novembra 1987 v Jamo Škale in leta 1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka in leta 1980 še za strelca v metanskih jamah. Dejaven je bil tudi pri mladincih, gasilcih, čebelarjih in ribičih in pri prostovoljnem udarniškem delu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc GOLAVŠEK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 4. avgusta 1945 v Skornem pri Šoštanju. Poročen z Milko, rojeno Kumer.

Od 24. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1975 v Priprave, leta 1976 v Jamo vzhod, junija 1989 v Jamo Pesje in oktobra 1989 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1980 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah.

Precej aktiven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc KOLENC,
upokojen 31. marca

Rodil se je 6. februarja 1945 v Dobrini na celjskem področju. Poročen z Ivano, rojeno Videmšek.

Od 22. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1972 je bil premeščen na čelo OMKT, leta 1973 v Jamo zahod, leta 1979 v Jamo Škale in lani v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Usposobil se je tudi za strelca v metanskih jamah.

Aktiven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Franc MRAVLJAK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 21. maja 1944 v Škalah.

Od 24. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač pri pripravah v Jami vzhod in delal pri pripravah do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ORTL,
upokojen 31. marca

Rodil se je 17. septembra 1944 v Pesju. Poročen z Djurdjo, rojeno Stanko.

Od 6. junija 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1962. Leta 1968 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1974 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc VIDMAR,
upokojen 31. marca

Rodil se je 19. decembra 1943 na Planini nad Šumnikom na Pohorju. Poročen z Nežo, rojeno Škoflek.

Od 12. junija 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1964. Leta 1967 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v Jamo Pesje, leta 1988 v Jamo Preloge in leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc VIVOD,
upokojen 31. marca

Rodil se je 5. novembra 1943 v slovenjegraškem delu Kozjaka. Poročen z Marijo, rojeno Fele.

Od 23. januarja 1970 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1961.

Leta 1970 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, aprila 1979 v Jamo Preloge, septembra 1979 v Jamo Pesje in leta 1981 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Herman GROBELNIK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 16. maja 1941 v Škalah pri Velenju.

Od 24. avgusta 1963 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1959. Leta 1963 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8, januarja 1976 v Jamo vzhod, avgusta 1976 v Steber 8 in leta 1980 v rudniško kopalnico, zdaj del HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan GOLOBINJEK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 9. maja 1940 v Gaberkah pri Velenju. Poročen s Pavlo, rojeno Selinšek.

Od 19. septembra 1966 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1962.

Leta 1966 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Decembra 1966 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1975 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan HRUPAČKI,
upokojen 31. marca

Rodil se je 2. maja 1942 v Vrbnem pri Ivancu v Hrvaškem Zagorju.

Od 28. oktobra 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Jamo vzhod, leta 1977 v Steber 8 in leta 1985 v Priprave, kjer je kot nadzornik in poslovodja delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan KUMER,
upokojen 31. marca

Rodil se je 27. avgusta 1943 v Sv. Florjanu pri Šoštanju. Poročen s Faniko, rojeno Ramšak.

Od 24. novembra 1972 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1963.

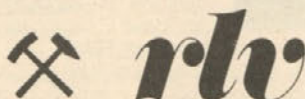
Leta 1972 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač pri pripravah v Jami vzhod in delal pri pripravah do upokojitve. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan PETEK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 14. julija 1943 v Ključarovcih pri Ljutomeru. Poročen z Ano, rojeno Part. Od 21. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamski transport in delal v njem po letu 1976, ko je končal rudarsko nad-

zorniško šolo, kot poslovodja, nadzornik in dispečer.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan VASLE,
upokojen 31. marca

Rodil se je 13. septembra 1946 v Ponikvi pri Žalcu. Poročen z Magdo, rojeno Gorenšek.

Od 25. septembra 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1965.

Leta 1967 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za prizadevano delo v akciji za čim večji odkop premoaga v RLV v letu 1982.

Jože CURE,
upokojen 31. marca

Rodil se je 27. februarja 1943 v Koritnem pri Oplotnici. Poročen s Terezijo, rojeno Goltnik.

Od 11. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod, po opravljenem izpitu leta 1968 za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja pa je do upokojitve delal v Jamski mehanizaciji.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože ESIH,
upokojen 31. marca

Rodil se je 15. marca 1942 v Stranica pri Slovenskih Konjicah. Poročen z Metodo, rojeno Bučar.

Od 10. februarja 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani električar pri Jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Septembra 1965 je opravil dopolnilni izpit za kvalificiranega električarja v metanskih jamah. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in dveh priznanj za aktivnost v Jamski reševalni četi RLV.

Jože JEZERNIK,
upokojen 31. marca

Rodil se je 9. aprila 1945 v Ponikvi pri Žalcu. Poročen z Marijo, rojeno Kos.

Od 21. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalificirani ključavničar pri Jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji kot dežurni ključavničar do upokojitve. Aktiven je bil tudi pri samoupravi v krajevni skupnosti Žalec - Ponikva pa še pri prosvet-

nem, čebelarstvem in pevskega društva v tem kraju.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože KODRIČ,
upokojen 31. marca

Rodil se je 12. marca 1945 v Beuernu v Nemčiji, kjer so med vojno bili internirani starši. Poročen s Štefko, rojeno Rihter.

Od 22. februarja 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1963.

Leta 1968 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami zahod in potem do upokojitve delal večinoma v Jami Pesje in Jami Škale.

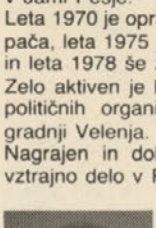
Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože PEČEČNIK,
upokojen 31. marca

Rojen je bil 22. marca 1945 v Lazah pri Velenju.

Od 16. marca 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1967 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami zahod, od leta 1974 pa je do upokojitve delal v Jami Pesje.

Leta 1970 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, leta 1975 za strelca v metanskih jamah in leta 1978 še za rudarskega nadzornika.

Zelo aktiven je bil tudi v organih upravljanja, političnih organizacijah in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Jože URBANC,
upokojen 31. marca

Rodil se je 20. aprila 1942 v Lepi njivi na mozirskem področju.

Od 6. julija 1973 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v EFE. Leta 1976 je bil premeščen v Klasirnico in delal v njej do upokojitve.

Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega strojnika in leta 1978 še za kvalificiranega kovinarja.

Julijana GOLAC,
upokojena 31. marca

Rodila se je 4. junija 1935 v Kamenici v Vojvodini.

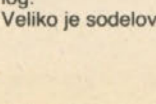
Pri RLV je delala od 4. maja 1987. Zaposlila se je kot čistilka v Druženem standardu REK Velenje, zdaj GOST Velenje, kjer je delala do upokojitve.

Karel URLEP,
upokojen 31. marca

Rodil se je 26. oktobra 1943 v Gavcah pri Velenju.

Od 1. marca 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1968 se je zaposlil kot elektrotehnik pri Jamski mehanizaciji v Jami zahod in potem do upokojitve opravljal različna zahtevna in odgovorna dela pretežno na elektro področju v obratu Jamski mehanizaciji in Skupnih službah RLV; bil je elektro nadzornik, poslovodja elektro službe, projektant, tehnolog.

Veliko je sodeloval tudi pri udarniških delovnih

akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Kazimir JURKO,
upokojen 31. marca

Rojen je bil 31. decembra 1945 na Konovem pri Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Borovnik.

Od 5. oktobra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Maja 1983 je bil premeščen v Jamo Škale in septembra 1983 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Marija Magdalena ŠI-BANC,
upokojena 31. marca

Rojena je bila 21. maja 1935 v Šaleku pri Velenju.

Mati dveh otrok: leta 1958 rojene Jožice in leta 1959 rojenega Marjana. Od 27. februarja 1973 je neprekinjeno delala kot čistilka-sobarica na področju družbe-

nega standarda RLV in bivšega REK Velenje, zdaj podjetje GOST Velenje.

Olga HRASTEJ,
upokojena 31. marca

Rojena je bila 26. decembra 1939 v Sodražici na Dolenjskem.

Mati dveh otrok: leta 1961 rojenega Iztoka in leta 1963 rojene Irene.

Od 16. avgusta 1976 je neprekinjeno delala kot ekonomska tehničarka v finanč-

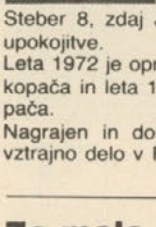
nem knjigovodstvu družbenega standarda RLV in bivšega REK Velenje, zdaj podjetje GOST Velenje.

Sodelovala je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Ramadan PILAČI,
upokojen 31. marca

Rojen je bil 28. avgusta 1942 v Debru v Makedoniji. Poročen s Safeto, rojeno Likic.

Od 1. junija 1971 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v

Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1975 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

R. B. - S. Z.

Za malo smeha

NA CARINI

- Kaj pa vozite v kamionu?
- Školjke.
- Prosim, odprite jih!

Kadar imajo otroci in norci denar, imajo kramarji semenje.

Slovenski pregovor

B. Jakac, Delavec 1923... (1991?)

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Organ pri glasilu: Odbor za informiranje predsednik Jože Hace

Odgovorni urednik: Diana Janežič

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Izdelava fotografij: Ivan Pungartnik, Jamomerstvo RLV

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)

Naklada in izdajanje: 4 200 izvodov enkrat na mesec

VLOGA KULTURNEGA ANIMATORJA V KULTURNI PONUDBI MESTA

V okviru Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, organizacije, ki deluje tudi v Rudniku lignita Velenje, je ponovno zažvelo animatorsko in organizacijsko delo. Skupina kulturnikov se s skrbno izdelanim in zanimivim programom vključuje v predružačene, moderne tokove delovanja podjetij, predvsem z željo, prisluhniti delavcem in jim ponuditi delček naše bogate kulture, ki jim tudi pripada.

V podjetjih, v katerih so kljub spremembam še ostali, kulturni animatorji in organizatorji kulture naprej aktivno delujejo. Njihovo zadnje seminarsko srečanje – aprila v Piranu, pri temi *kulturna ponudba mesta* – ki so se ga udeležili tudi kulturniki iz RLV, je pokazalo, kako zelo je za organizatorja kulture v podjetju pomembno, da pozna kraj, v katerem živi, njegovo kulturno dediščino in kulturo, ki v njem obstaja in se poraja.

Ponuditi obiskovalcu podjetja, kraja, poslovnim partnerjem ali napovedanim izletnikom nekaj od večinoma pestre, izvirne, avtentične kulturne tvornosti, predvsem pa za nastalo priložnost, čas in namen prihoda gosta izbrati pravo, vseobsegajočo in kvalitetno kulturno informacijo, je zahtevno delo. Prevečkrat zaradi pomanjkanja časa prikažemo le najbolj poznane in že kar razvpite kulturne znamenitosti, na tako imenovane drobne in zanimive kulturne drobtinice pa pozabljamo.

Tudi za praznike podjetij že kar zlorabljammo klasično kulturo, ki jo v glavnem zastopajo godba na pihala, folklorne skupine in recitatorji. Pozabljamo pa na lutkarje, filmske delavce, ohranjevalce starih obrti, zbiralce etnoloških predmetov in ljudske godce na eni strani, na drugi pa, hote ali nehote, tudi na nastajajočo kulturo – moderno poezijo, ples in ritmiko pa glasbene skupine, ki ne izvajajo ravnno Avsenikov, in še na druge, večinoma marginalne, obrobne umetnike.

Vse to in še mnogo več je naloga organizatorja kulture v podjetju. To mora znati ponuditi.

Kultura ni nadomestilo, ampak ključ življenja. In slednje naj bo moto delovanja vsakega kulturniškega krožka. Z željo, popestriti in kvalitetno izboljšati kulturno ponudbo – konkretno: delavcem Rudnika lignita Velenje in njegovim partnerjem!

Vabimo vse, ki jih to zanima, da se pridružijo naši kulturniški skupini, ki ima v vsakem obratu svojega člana – kulturnega animatorja. Potrudite se in ga poiščite ali pa se pozanimajte o možnosti sodelovanja po telefonu 1332.

SREČNO!

B.S.